القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعليم القرآن

تكي په تكي
او روانه ترجمه

مولف:- ډاکټر محمد دين

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ① | وَّهِيَ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورة فاتحه مکی دے | (شروع) د الله په نوم سره (چه) ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے اوه ايتونه دی

شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان ډير زيات رحم خاوند دے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ② الرَّحْمٰنِ

ټول تعريفونه | الله لره دی | (کوم چه) پالونکے (دے) | د مخلوقاتو۔ | ډير مهربان

ټول تعريفونه الله د پاره دی چه د ټولو مخلوقاتو پالونکے دے ډير مهربان

الرَّحِيْمِ ③ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ④ اِيَّاكَ

ډير رحم کوونکے | مالک (دے) | د ورځے | د قيامت | هم ستا

نهايت رحم کوونکے دے چه د جزا د ورځے مالک دے۔ (اے الله!) موږ هم

نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ⑤ اِهْدِنَا

موږ عبادت کوو | او هم تا نه | موږ مدد غواړو | وښايه موږ ته

ستا عبادت کوو او موږ هم تا نه مدد غواړو۔ موږ ته

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِيْنَ

لاره | نيغه | لار | (د هغو) خلقو

نيغه لاره وښايه د هغو خلقو لاره

اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ

(چه) تا انعام کړے دے | په هغوی | نه (د هغو چه) | غضب شوے دے

په کومو چه تا انعام کړے دے، نه د هغو خلقو (لاره) په کومو چه

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ⑦

په هغوی | او نه | (لاره د) ګمراهانو |

غضب شوے دے او نه د هغو کوم چه ګمراه شول۔

المنزل الاول (١)

ربع

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَسِتٌّ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُوْنَ رُكُوْعًا

سورة بقره مدني ده او په ده کې | (شروع) د الله په نوم سره چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکی دی | ۲۸۶ ایتونه او ۴۰ رکوعگانې دي

شروع کوم د الله په نوم سره چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے۔

الٓمّٓ ۝١ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ

الٓمّٓ | دا (هغه) | کتاب (دے) | (چه) شک نشته | په دے کښې

الف، لام، میم دا (قران) هغه کتاب دے چه په دے کښې (هیڅ) شک نشته

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٢ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

هدایت دے | پرهیزګارانو د پاره۔ | هغه خلق | چه ایمان لري

پرهیزګارانو د پاره هدایت دے څوک چه په غیب باندې ایمان

بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

په غیب باندې | او قائموي | مونځ | او د هغې نه

لري او مونځ نه کوي او څه چه مونږ

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝٣ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

چه مونږ ورکړي ګا هغوئ ته | خرڅ کوي | او هغه خلق چه | ایمان راوړي

هغوئ ته ورکړي دي له هغې نه خرڅ کوي او کوم کتاب (اے محمد ﷺ!) په تا باندې

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

په هغې چه نازل کړے شو | په تا باندې | او په هغې چه | نازل کړے شول

نازل کړے شوے دے او کوم کتابونه چه تا نه وړاندې (پیغمبرانو باندې) نازل کړے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝٤

له تا نه وړاندې | او په آخرت باندې | هغوئ یقین لري۔

په هغوئ ټولو باندې ایمان راوړي او په آخرت باندې یقین ساتي۔

أُولَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٥ إِنَّ

دغه خلق | په هدايت باندې دي | د خپل رب طرف نه | او دغه خلق | کامياب مونده ونکي دي. | بيشکه

دغه خلق د خپل پروردګار د طرف نه په سمه لار (روان) دي او هم دوی د عذاب (او د ملامتيا) نه خلاص دي. بيشکه

الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

کوم خلق چه | کافران شول | برابره ده | په دوئ | که ويرولے ته دوی | يا | نه | ويروے ته دوی

هغه خلق کوم چه انکار وکړو د هغوی په حق کښے برابره ده که ته هغوی (عذاب نه) ويروے يا نه ويروے

لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

ايمان نه راوړي دوی | مهر ووهلو | الله | په زړونو د دوی | او په غوږونو د دوی

هغوی هيڅ کله منونکي نه دي. الله تعالیٰ د هغوی په زړونو او غوږونو باندې مهر لګولے دے.

وَعَلَىٰٓ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝٧ وَمِنَ النَّاسِ ع ١

او په سترګو د دوی | پرده ده | او دوی د پاره | عذاب (دے) | لوئے. | او ځينے خلق

او د هغوی په سترګو پرده غوړيدلے ده او د هغوی د پاره ډير لوئے عذاب مقرر دے. او په خلقو کښے

مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝٨ وقف لازم

هغه دي | چه وائي | مونږ ايمان راوړے دے په الله | او په ورځ | د آخرت | او نه دي هغوی | ايمان راوړونکي

ځينے داسے هم دي چه وائي چه مونږ په الله تعالیٰ او د آخرت په ورځ ايمان لرو، مګر هغوی مؤمنان نه دي.

يُخَٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ

هغوی دوکه ورکوی | الله (ته) | او هغه خلقو ته | چه ايمان ئے راوړے دے | او نه ورکوی دوکه | مګر | ځانونو خپلو ته

هغوی (په خپل خيال کښے) الله تعالیٰ او مؤمنانو ته دوکه ورکوی حال دا دے چه (په حقيقت کښے) هم خپلو ځانونو ته دوکه ورکوی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

خو هغوی نه پوهيږی | د هغوی په زړونو کښے | بيماری (ده) | پس زياته کړه هغوی له | الله | بيماری

او په دے هم نه پوهيږی. د هغوی په زړونو کښے (د نفاق) مرض دے، پس الله د داسے خلقو مرض نور هم زيات کړو

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝١٠ وَإِذَا قِيلَ

او د هغوی د پاره | عذاب (دے) | درد ورکونکے | په وجه د هغے چه دروغ به ئے ويل | او هر کله چه | ووئيلے شي

او هغوی د پاره دردناکه سزا په دے جرم کښے مقرره ده چه هميشه به ئے دروغ ويل. او کله چه هغوی ته ووئيلے شي

لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوٓا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝١١

هغوی ته | (چه) فساد مه خوروئ | په ځمکه کښے | نو وائي | چه مونږ خو | اصلاح کوونکي يو

چه د ځمکے په مخ فساد مه کوئ. نو وائي چه مونږ خو صرف اصلاح کوونکي يو

أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝١٢ وَإِذَا قِيلَ

خبردار | بيشکه هم هغه خلق | فساد کوونکي دي | ليکن | هغوی نه پوهيږی | او هر کله چه ووئيلے شي

خبردار! هم دغه خلق فساد کوونکي دي ليکن دوی نه پوهيږی - او هر کله چه هغوی ته

لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ

هغوی ته (چه) | ایمان راوړئ | څنګه چه | ایمان راوړی دی نورو خلقو | (نو) وائي | آیا مونږ (هم) ایمان راوړو

کوم وخت چه (رښتونو) مؤمنانو په شان تاسو هم ایمان راوړئ نو وائي چه آیا مونږ (هم هغه شان) ایمان راوړو څنګه

كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ

لکه څنګه چه | ایمان راوړی دی | بې عقلو | خبردار | بیشکه هم دوئ دی | کم عقل | لیکن

چه (دې) بې وقوفانو ایمان راوړی دی یادساتئ چه هم هغوی په خپله بې وقوفان دی ، لیکن

لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝١٣ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ

هغوی نه پوهیږی | او هر کله چه ملاقات کوی | هغو خلقو سره | کوم چه ایمان راوړی دی | نو وائي | ایمان راوړی دی مونږ

هغوی پوهیږی نه. او هر کله چه دا خلق مؤمنانو سره ملاویږی نو وائي چه مونږ هم ایمان راوړی دی.

وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ

او هر کله چه ځان له شی | د خپلو شیطانانو سره | (نو) وائي | چه مونږ (خو) | تاسو سره یو

او هر کله چه د خپلو شیطانانو سره ځان له شی ، نو وائي چه مونږ تاسو سره یو

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٤ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

بیشکه مونږ خو | ټوقې کوونکی یو | الله | ټوقې کوی | د هغوی سره | او مهلت ورکوی هغوی ته

مونږ خو په مسلمانانو پورې ملنډې وهو الله تعالیٰ هغوی ته د دې ملنډو سزا ورکوی او مهلت ورکوی

فِیْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ

په ګمراهئ د هغوی کښې | سرګردانه شوی. | هم دا هغه خلق دی | کوم چه | واخستله | ګمراهی

چه په خپله سرتیزئ کښې سرګردانه ګرځی - دا هغه خلق دی کوم چه د هدایت په بدله کښې

بِالْهُدٰى ۪ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝١٦ مَثَلُهُمْ

د هدایت په بدله کښې | پس ګټه ونه کړه | د هغوی تجارت | او نه شول هغوی لاره موندونکی. | مثال د هغوی

ګمراهی واخستله نو نه خو ئې په دې تجارت کښې ګټه وکړه او نه ئې (د حق) لاره بیا موندله. د دې خلقو

كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ

د هغه چا په شان دی | کوم چه | بل کړو | اور | پس هر کله چه روښانه کړو (اور) | چار چاپیره د هغه

مثال د هغه چا په شان دی چه اور ئې (په تیاره کښې) بل کړو نو هر کله چه ګېر چاپیره ئې رڼا شوه نو الله تعالیٰ

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِیْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ۝١٧ صُمٌّۢ

نو واخستله | الله | د هغوی رڼا | او پریښودل هغوی | په تیارو کښې | (چه) هیڅ نه وینی | کاڼه دی

د هغوی (د سترګو) رڼا لرې کړه او په تورو تیارو کښې ئې پریښودل چه هیڅ نه وینی. (هغوی) کاڼه دی

بُكْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۝١٨ ۙ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ

ګونګیان دی | ړانده دی | پس هغوی | واپس نه راګرځی | یا په شان د ډېر باران | د آسمان دے | چه وی په هغے کښې

ګونګیان دی ړانده دی نو د خپلې ګمراهئ نه) بیرته نه راګرځی - یا د دوی مثال د هغه چا دې چه په شیبو شیبو باران

ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ یَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِیْٓ اٰذَانِهِمْ

تیارے | او ګړزار | او بریښنا | نو دوی نښاسی | ګوتے څپلے | په غوږونو خپلو کښے

پرے وریږی چه په کښے تیارے دی او ګړزار او بریښنا وی نو دا خلق د تندر د ګړزار د لاسه څپلے ګوتے په غوږونو

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللّٰهُ مُحِیْطٌۢ بِالْكٰفِرِیْنَ ﴿١٩﴾

د تندر د ګړزار د لاسه | د مرګ د ویرے نه | او الله | راګیر کړی دی | کافران .

کښے نښاسی د مرګ له ویرے نه، او (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ کافران (د هر طرف نه) راګیر کړی دی.

یَكَادُ الْبَرْقُ یَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۗ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ

نزدے ده (چه) | بریښنا | ورتښتوی | د دوی بینائی | هر کله چه | رڼا ورشی | په دوی باندے

نزدے ده چه اسمانی بریښنا د هغوی بینائی ورتښتوی هر کله چه رڼا شی په دوی نو دوی

مَّشَوْا فِیْهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَیْهِمْ قَامُوْا ۗ وَلَوْ شَآءَ

(نو) روان شی | په هغے کښے | او هر کله چه | تیاره شی | په دوی باندے | نو ودریږی | او که چرے | غوښتے

په کښے روان شی. او هر کله چه په دوی باندے تیاره خوره شی نو ودریږی او که چرے الله تعالیٰ

اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

الله | نو خامخا به یې بوتلل | غوږونه د دوی | او سترګے د دوی | بیشکه | الله | په هر څیز باندے

غوښتے نو د دوی د اورېدلو او کتلو قوت به یې ختم کړے وو، بیشکه الله تعالیٰ په هره خبره باندے

قَدِیْرٌ ﴿٢٠﴾ یٰٓاَیُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِیْنَ ٢ ع ٣

قادر دے | اے خلقو! | عبادت کوئ | د خپل رب | هغه چا چه | پیدا کړئ تاسو | او هغه خلق

قدرت لری اے خلقو! د خپل رب عبادت کوئ کوم چه تاسو او هغه خلق چه تاسو نه وړاندے تیر

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٢١﴾ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا

چه له تاسو نه وړاندے وو | د دے د پاره چه تاسو | تقویٰ اختیار کړئ | چا چه | جوړه کړه | تاسو د پاره | زمکه | فرش (غوړیدلے)

شوی دی، پیدا کړی دی چه تاسو پرهیزګار جوړ شئ. هغه رب کوم چه ستاسو په خاطر زمکه فرش او اسمان

وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً ۪ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ

او آسمان | چت | او رانازل کړے | د آسمان نه | اوبه | بیا یې راوویستلو | د هغے په ذریعه

چت غوندے جوړ کړو او د آسمان له اړخه یې باران ووروِلو، د کوم په ذریعه چه یې ستاسو

مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا

د میوو نه | رزق | تاسو د پاره | پس مه جوړوئ | الله د پاره | شریک

د خوراک د پاره رنګ په رنګ میوے پیدا کړے نو اوس سره د پوهے خدائے پاک له

وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِیْ رَیْبٍ مِّمَّا

او تاسو | پوهیږئ | او که چرے | یئ تاسو | په شک کښے | له هغه څه نه

شریکان مه جوړوئ. او که چرے تاسو ته په دے (کتاب) کښے کوم چه مونږ په خپل

نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۪ وَادْعُوْا

چه نازل کړی مونږ | په خپل بنده باندې | نو راوړئ | یو سورت | د دې په شان | او راوغواړئ

بنده (محمد ﷺ) باندې نازل کړی دے څه شک وی نو تاسو هم دا سے یو سورت جوړ (کړے) راوړئ او د الله تعالیٰ

شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ

خپل مدد گاران | سوا | د الله نه | که چرے | یئ تاسو | رښتونی | خو که

نه سوا خپل ټول مدد گاران هم راوغواړئ که چرے تاسو (په خپله دعویٰ کښے) رښتونی یئ ایا که چرے تاسو

لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ

تاسو ونه کړے شئ | او هیڅ کله به ئے ونه کړے شئ | نو وویریږئ | د اور نه | هغه | چه خشاک ئے | خلق

(دا کار) ونه کړے شئ او هیڅ کله به ئے ونه کړے شئ نو د هغه اور نه وویریږئ چه خشاک به ئے (نافرمانه) انسانان

وَالْحِجَارَةُ ۚ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او کانړی دی | تیار کړے شوے دے | د کافرانو د پاره | او زیرے ورکړه | هغو (خلقو) ته چه ایمان ئے راوړے دے

کانړی وی (دا اور) کافرانو د پاره تیار کړے شوے دے. او (اے نبی ﷺ!) هغه خلقو ته کوم چه ایمان راوړی او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ

او کار ونه ئے کړی دی | ښه | چه بیشکه د هغوی د پاره | باغونه دی | بهیږی | د هغے لاندې | نهرونه

نیک عمل ئے کړی، زیرے ورکړه چه هغوی د پاره به داسے باغونه وی چه د هغے لاندې به نهرونه بهیږی.

كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِىْ

کله چه هم | ورکړے شی هغوی ته | د هغے نه | څه میوه | د خوراک د پاره | نو وبه وائی | چه دا خو | هم هغه ده

هرکله چه به هغوی ته د دے باغونو نه څه میوه خوراک د پاره ورکولے شی. نو وائی به دا خو موږ ته ورا سے

رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ

چه راکړے شوے وه موږ ته | له د مخه درانه | او وربه کړے شی هغوی ته | (میوه) په شان د یو بل | او د هغوی د پاره

هم راکړے شوے ده ـ او هغوی ته به (د دُنیا د میوو سره) مشابه (میوے) ورکولے شی ، او په دے (باغونو)

فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙۗ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ

په دے (جنتونو) کښے | بیبیانے (به وی) | پاکے | او هغوی به په دے (باغونو) کښے | همیشه (وی) | بیشکه الله

کښے به د هغوی د پاره پاکے ښځے وی ، او هغوی به په دے باغونو کښے همیشه وی ، بیشکه الله د دے خبرے

لَا يَسْتَحْىٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

نه شرمیږی | چه بیان کړی | څه مثال | د ماشی | یا د دے نه زیات (معمولی) | پس کوم خلق چه

نه نه شرمیږی چه هغه د ماشی یا د دے نه هم د زیات (معمولی) څیز مثال (د بندګانو د پوهولو د پاره) بیان کړی، پس کوم خلق چه

اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

ایمان راوړے دے | هغوی خو پوهیږی | چه دا مثال حق دے | د هغوی د رب د طرف نه | او کوم خلق چه

ایمان راوړے دے هغوی پوهیږی چه دا (مثال) د هغوی د رب د طرف نه برحق دے، لیکن هغه خلق کوم چه

كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا

کافران دی | هغوی وائي | څهٔ اراده دهٔ | دَ الله | دَ دے مثال نه | ګمراه کوی | په دے سره | ډیر

انکار وکړو وائي چه دَ الله دَ دے (مثال دَ بیانولو) نه څهٔ مقصد دے؟ الله ډیر خلق (دَ دې مثالونو په ذریعه) ګمراه

وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

او هدایت کوی | په دے سره | ډیرو ته | او نهٔ | بے لارے کوی په دے سره | مګر | فاسقان

کوی او ډیرو ته دَ دے په ذریعه هدایت کوی۔ او په دے سره هغه صرف نافرمانه خلق ګمراه کوی۔

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۪ وَيَقْطَعُوْنَ

کوم چه | ماتوی | وعده دَ خدائے | دَ هغې دَ ټینګولو نه پس | او پرې کوی

هغه خلق چه دَ خدائے پاک سره په ښهٔ شان سره پخه کړے وعده بیا بیا ماتوی او هغه تعلقات ختموی

مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ

هغه (تعلق) چه حکم ورکړو الله | چه پیوند کړے شی | او فساد خوروی | په زمکه کښے | هم هغه خلق دی

دَ کوم دَ جوړولو چه خدائے پاک حکم کړے دے، او په زمکه کښے فسادونه جوړوی هم دغه خلق

الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا

زیان کاران | څنګه | انکار کوئ تاسو | دَ الله | او (حال دا دے چه) تاسو وئ | مړهٔ (غیرموجود)

زیان کاران دی، تاسو دَ خدائے (دَ وجود) نه څهٔ رنګ انکار کولے شئ حال دا دے چه تاسو موجود نهٔ وئ

فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٨﴾

پس هغه ژوندی کړئ تاسو | بیا به هم هغه تاسو مړهٔ کړی | بیا به ژوندی کړی تاسو | بیا به دَ هغهٔ طرف ته | تاسو ګرځولے شئ۔

هغه تاسو پیدا کړئ، بیا به تاسو له مرګ راولی، بیا به مو په آخرت کښے ژوندی کړی، بیا به دَ هغهٔ طرف ته راګرځولے شئ۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰٓى

هم هغه دے کوم چه | پیدا کړل تاسو دَ پاره | څهٔ چه په زمکه کښے دی | ټول | بیا ئے اراده وکړه

الله هغه ذات دے کوم چه تاسو دَ پاره دَ زمکے ټول څیزونه پیدا کړل۔ بیا آسمان طرف ته

اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

آسمان طرف ته | پس سم ئے کړل هغه | اووهٔ | آسمانونه | او هغه | په هر څیز باندې

متوجه شو او اووهٔ آسمانونه ئے پیدا کړل۔ او هغه په هر یو څیز باندې

عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ

ښهٔ پوهه دے۔ | او هر کله چه وویل | ستا رب | فرښتو ته | چه زهٔ جوړوونکے یم | په زمکه کښے

پوهیږی۔ او (اے نبی! یاد کړه) کله چه ستا رب فرښتو ته وویل چه زهٔ په زمکه باندې یو نائب جوړول

خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ

(یو) جانشین | دوئ وویل هغوی | آیا جوړوې ته | په دے کښے | داسے څوک | چه فساد به کوی | په دے کښے | او تویوی به

غواړم۔ فرښتو عرض وکړو (چه اے الله!) آیا داسے مخلوق پرے آبادوې چه فسادونه به کوی او وینې (به) تویوی

الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ

وبهه | او موږ | پاکي بيانوو | ستا د حمد سره | او بزرګي بيانوو | ستا | وفرمايل (الله)

به توي وي حال دا دے چه موږ (هر وخت) ستا حمد او ثناء کښې مشغول يو ـ الله ورته په جواب کښې

إِنِّيٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ ءَادَمَ ٱلْأَسْمَآءَ

بيشکه زه | پوهيږم | په هغه څه چه نه پوهيږئ تاسو | او وښودل (الله) | آدم ته | نومونه

ووئيل چه زه په هغه کارونو ښه پوهيږم چه تاسو پرې نه پوهيږئ ـ او الله تعالیٰ آدم ته ټول نومونه

كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِى بِأَسْمَآءِ

ټول (څيزونو) | بيا ئې | وړاندې کړل هغه څيزونه | فرښتو ته ـ | او وئې فرمايل | وښايئ ماته | نومونه

وښودل بيا ئې هغه څيزونه فرښتو ته وړاندې کړل ـ او وئې وئيل چه ماته د دے نومونه وښايئ

هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ

د دے (څيزونو) | که چرے يئ تاسو | رښتوني ـ | هغوی ووئيل | ته پاک يئ | موږ ته (هيڅ) علم نشته

که چرے تاسو په خپله دعویٰ کښې رښتوني يئ (په دې باندې فرښتو) ووئيل اے الله! ته پاک يئ ـ موږ خو ومره

إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ

مګر | کوم چه | تا موږ ته ښودلي دي | بيشکه هم ته يئے | دانا | د حکمت خاوند | وئې فرمايل | اے آدم!

پوهيږو څومره چه تا موږ ته علم راکړے دے بيشکه چه ته په هرڅه باندې پوهه او د حکمتونو مالک يئے ـ الله ووفرمايل اے آدم!

أَنۢبِئْهُم بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل

وښايه دوی ته | نومونه د دے | پس هر کله چه | هغه وښودل هغوی ته | د هغې نومونه | نو وئې فرمايل | آيا ما نه وو وئيلي

ته دوی ته د دے نومونه وښايه ـ پس هر کله چه آدم فرښتو ته د هغې نومونه وښودل نو ارشاد وشو چه آيا ما تاسو ته

لَّكُمْ إِنِّيٓ أَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

تاسو ته | چه هم زه پوهيږم | په پټو خبرو | د آسمانونو | او د زمکے | او زه پوهيږم په هغې چه تاسو ئې ښکاره کوئ

نه وو وئيلي چه زه د آسمانونو او د زمکے په پټو رازونو باندې ډير ښه پوهيږم او ستاسو په ښکاره خبرو او په

وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ

او په هغه څه | چه تاسو ئے | پټوئ | او هر کله چه ووئيل موږ | فرښتو ته | سجده وکړئ | آدم ته

پټو خيالاتو باندې هم ښه پوهه يم ـ او (ياد کړه) کله چه موږ فرښتو ته حکم وکړو چه آدم ته سجده وکړئ

فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ

پس سجده وکړه دوی | سوا | د ابليس نه | هغه انکار وکړو | او تکبر ئے وکړو | او شو

نو بغير د ابليس نه نورو ټولو سجده وکړه هغه انکار وکړو او لوئي ئے وکړه او د کافرانو په ټولي

مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ

د کافرانو نه ـ | او موږ ووئيل | اے آدم! | وسيږه ته | او بي بي ستا | په جنت کښې

کښې شامل شو ـ او موږ حکم وکړو چه اے آدم! ته او ستا بي بي په جنت کښې وسيږئ ـ

وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۖ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

او خورئ دَ هغې نه | فراخه | کوم ځائے نه چه غواړئ | او مۀ نژدے کیږئ | دِے اُونے ته -

او دَ کوم ځائے نه مو چه خوښه وی بشه خورئ او (یاد ساتئ) دغے (خاص) اُونے ته نژدے مۀ ورځئ

فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا

پس شئ به تاسو | دَ ظالمانو نه | پس دوکه ورکړه هغوی ته | شیطان | دَ هغې نه | پس راوے ویستل دواړه

ګنی په ځان به زیاتے وُکړئ . بیا شیطان دواړه وُخوځول او دَ هغه ځائے نه ئے وُویستل

مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

دَ هغه (جنت) نه چه هغه دواړه وو | په هغے کښے | او مونږ وُوئیل | تاسو ټول لاندې کوز شئ | تاسو نه ځنے | دَ ځنو

کوم ځائے چه هغه دواړه وُو او مونږ حکم ورکړو چه (ښکته زمکے ته) کوز شئ تاسو به دَ یو بل دُښمنان

عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٣٦﴾

دښمنان (به وی) او تاسو لپاره | په زمکه کښے | دَ استوګنے ځائے (دے) | او فائده | ترخه موده پورے .

یئ او تاسو دَ پاره په زمکه باندې تر یو وخته پورے استوګنه او ګذاره مقرر کړے شوے ده .

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

بیا زده کړے | آدم ؑ | دَ خپل رب نه | څو کلمے | پس توجه وفرمائیله په هغهٔ الله | بیشکه | هم هغه ډیر توبه قبلوونکے

بیا آدم علیه السلام دَ خپل رب نه (دَ معافئ) یو څو کلمے زده کړے نو الله دَ هغهٔ توبه قبوله کړله بیشکه الله تعالیٰ معاف کوونکے

الرَّحِيْمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ

مهربان | وُفرمائیل مونږ | ښکته لاړ شئ | دَ دے ځائے نه | ټول | پس که چرے | راشی تاسو ته

مهربان دے . مونږ ورته ووئیل چه دَ دے ځائے نه ټول په یو ځائے کوز شئ بیا چه تاسو ته زما دَ اړخ نه

مِّنِّىْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

زما دَ طرف نه | څهٔ هدایت | پس چا چه پیروی وُکړه | زما دَ هدایت | نو نهٔ به څهٔ ویره وی | په هغوی

هدایت دَرشی نو چا چه زما د (کتاب) هدایت پیروی وُکړه هغوی له نهٔ هیڅ قسم له ویره شته او نهٔ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ

او نهٔ به هغوی غمژن وی . | او کوم خلق چه | انکار وُکړو | او دروغ ئے وُګڼل | زمونږ آیتونه | هم هغه دی

هغوی به پرے خفګان راځی . او چا چه انکار وُکړو او زما آیتونه ئے دروغ وُګڼل هغوی

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٩﴾ يٰبَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا ع

دوزخیان | هغوی به | په هغے کښے | همیشه وی | اے بنی اسرائیلو! | یاد کړئ

دوزخیان دی او په دوزخ کښے به تل تر تله پراته وی اے دَ یعقوب ؑ اولاده! زما هغه

نِعْمَتِىَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِىْٓ اُوْفِ

زما نعمتونه | کوم چه | ما کړی دی | په تاسو | او پوره کړئ | وعدهٔ زما | چه پوره کړم

احسانات را یاد کړئ کوم چه ما په تاسو کړی دی او ما (سره کړے) وعده پوره کړئ چه زهٔ هم تاسو ته

بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ

ستاسو عهد | او هم له ما نه | ويريږئ | او ايمان راوړئ | هغه (كتاب) باندې | چه ما نازل كړو

شوے وعدۀ پوره كړم او صرف هم زما نه ويريږئ او په هغه كتاب باندې ايمان راوړئ كوم چه ما ستاسو د

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍۢ بِهٖ

چه تصديق كوى | د هغه څه چه | تاسو سره دى | او مه جوړيږئ (هم تاسو) | وړومبنى انكاريان د دے

كتابونو په تصديق كښے نازل كړے دے ، او د تولو نه وړاندې هم تاسو د دے منكر مه جوړيږئ

وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ز وَاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا

او مه اخلئ | زما په آيتونو | قيمت لږ | او هم له ما نه | ويريږئ | او مه ګډوئ

او زما د آيتونو په بدل كښے لږه (دنياوى) معاوضه مه اخلئ او صرف له ما نه ويريږئ . او رښتيا

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاَقِيْمُوا

حق | د دروغو سره | او (مه) پټوئ | رښتونى خبره | او تاسو ښه پوهيږئ | او د دروئ

په دروغو كښے مه ګډوئ او رښتيا مه پټوئ په دے حال كښے چه تاسو په حقيقت باندې پوهيږئ او مونځ

الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ اَتَاْمُرُوْنَ

مونځ | او وركوئ | زكوٰة | او ركوع كوئ | د ركوع كوونكو سره . | آيا حكم كوئ تاسو

كوئ او زكوٰة ادا كوئ او د عاجزى كوونكو سره (په شريك الله ته) عاجزى كوئ آيا تاسو نورو خلقو ته

النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ط

خلقو (ته) | د نيكئ | او هيروئ تاسو | ځانونه خپل | او تاسو | تلاوت كوئ | د كتاب

د نيكئ حكم وركوئ او خپل ځانونه درنه هيردى حال دا دے چه تاسو د الله كتاب لولئ .

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ط وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ

نو آيا تاسو عقل نه لرئ ؟ | او مدد غواړئ | په صبر | او مونځ (سره) | او يقيناً هغه | خامخا درونده ده

آيا تاسو نه پوهيږئ ؟ يكاردى چه په صبر كولو او مونځ اداكولو سره د الله نه مدد غواړئ، بيشكه چه مونځ ګران

اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿٤٥﴾ لا الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ

مګر | په عاجزى كوونكو (نه) | كوم چه يقين لرى | چه هغوى | ملاقات كوونكى دى | خپل رب سره

كار دے مګر هغه چاته (آسان دے) چه د الله نه ويريږى، چه د اګنړى چه هغوى د خپل رب سره ملاويدونكى دى .

وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿٤٦﴾ ع يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ

او چه هغوى | د هغه طرف ته | وركرځيدونكى دى | اے بنى اسرائيلو ! | ياد كړئ | زما نعمت

او دوى به د هغه طرف ته ورى كرځى . اے د يعقوب اولاده ! زما هغه احسانات ياد كړئ

الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾

هغه چه | ما كړے دو | په تاسو | او دا چه ما | فضيلت دركړے وو تاسو ته | په ټولو عالمونو .

كوم چه ما په تاسو كړى دى او دا چه ما تاسو ته په ټول اهل جهان باندې فضيلت دركړے وو

ع ٥

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ

او وويرېږئ تاسو | د هغه ورځې نه | چه په کار به نه راځي | يو کس | د بل کس | په څه څيز کښې | او نه به شي قبلولے

او ځان د هغه ورځې (د عذاب) نه بچ وساتئ چه هيڅوک به د بل چا هيڅ په کار نه راځي او نه به د چا سفارش

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٨﴾

د هغه نه | (څه) سفارش | او نه | به اخستے شي | د هغه نه | (څه) معاوضه | او نه به د هغوئ څه مدد کولے شي

قبلولے شي۔ او نه به د چا نه څه معاوضه اخستے شي او نه به د هغوي مدد کولے شي۔

وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ

او کله چه خلاصے درکړو مونږه تاسو ته | قوم د فرعون نه | چه ورکولو به هغوی تاسو ته | سخت عذاب

او (ياد کړئ) کله چه مونږ تاسو ته د فرعون د قوم نه خلاصے درکړو چه تاسو ته به ئے سخت عذاب رسولو

يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

چه ذبح کول به ئے | ستاسو ځامن | او ژوندئ به ئے پرېښودلے | ستاسو ښځے | او په دے کښې ستاسو

ستاسو ځامن به ئے ذبح کول او ستاسو جينکئ به ئے (د وينځو د پاره) ژوندئ ساتلے۔ او په دے کښې

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ

ازميښت وو | ستاسو د رب د طرف نه | ډير لوئے۔ | او کله چه | وشلولو مونږه | تاسو د پاره | سمندر

ستاسو د پروردګار د طرف نه ډير لوئے (ازميښت وو)۔ او هغه وخت (را ياد کړئ) چه مونږ تاسو د پاره سمندر وشلولو

فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ

پس خلاصے درکړو مونږه تاسو ته | او مونږه غرق کړلو | قوم د فرعون | او تاسو | ورته کتل | او هر کله چه

نو تاسو مو خلاص کړئ او ستاسو په وړاندې مو د فرعون قوم ډوب کړلو۔ او بيا مونږ موسیٰ سره

وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ

وعده واخستله مونږه | موسیٰ نه | د څلويښتو | شپو | بيا | جوړ کړو تاسو | سخے (معبود) | د هغه نه پس

(د تورات ورکولو د پاره) د څلويښتو شپو وعده وکړه نو تاسو د هغه نه پس (د سامري په وينا) سخے (په خدائے) ونيولو (څشان)

وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ

او تاسو | ظالمان وئ | بيا معاف کړئ مونږه | تاسو | پس له دے نه | چه تاسو

تاسو په خپل ځان باندې ظلم وکړو۔ بيا مونږه تاسو د دے (لوئے جرم) نه پس هم معاف کړئ چه تاسو

تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ

شکر وکړئ۔ | او هر کله چه مونږه ورکړو | موسیٰ ته | کتاب | او فيصله کن قانون | چه تاسو

شکر وباسئ۔ او (ياد کړئ) کله چه مونږ موسیٰ ته کتاب او فيصله کن قانون ورکړو چه تاسو سمه

تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

لاره بيا مومئ۔ | او هر کله چه | وويل | موسیٰ | خپل قوم ته | اے زما قومه! | بيشکه تاسو | ظلم وکړو

لاره بيا مومئ۔ او (هغه وخت هم ياد کړئ) کله چه موسیٰ خپل قوم ته وويل چه اے زما قومه! بيشکه تاسو

اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِىِٕكُمْ فَاقْتُلُوْٓا

پہ خپل ځان | په (معبود) نیولو | د سخي | پس توبه وکړئ | د خپل خالق په بارګاه کښې | بیا قتل کړئ

په معبود جوړولو په خپلو ځانونو باندې لوئے ظلم وکړو پس د خپل خالق طرف ته رجوع وکړئ او خپل کسان

اَنْفُسَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِىِٕكُمْ ؕ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ؕ

خپل ځانونه | هم دا غوره ده | تاسو د پاره | ستاسو د خالق په نزد | بیا هغه توبه قبوله کړه | ستاسو

ووژنئ (چا چه شرک وکړو) چه تاسو د پاره ستاسو د پروردګار په نزد هم دا غوره ده بیا الله ستاسو توبه قبوله کړه ،

اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝٥٤ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ

بیشکه هم هغه | لوئے توبه قبلوونکے | نهایت رحم والا | او هر کله چه تاسو ووئیل | اے موسیٰ ! | مونږ به هرګز یقین نه کوو

بیشکه چه هغه معاف کوونکے مهربان دے . او (یاد کړئ) هر کله چه تاسو ووئیل اے موسیٰ ! مونږ به هرګز په تا

لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ

ستا | ترڅو چه و (نه) ګورو | الله | ښکاره | پس و نیولئ تاسو | تندر | او تاسو

ایمان نه راوړو ترڅو پورے چه الله په خپلو سترګو ښکاره و نه ګورو نو تاسو باندې تندر راغے او تاسو ورته ښکاره کتل او

تَنْظُرُوْنَ ۝٥٥ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٥٦

کتل | بیا مونږ تاسو ژوندی کړئ | ستاسو د مرګ نه پس | چه تاسو | شکر وکړئ .

تاسو مړه شوئ) . بیا مونږ ستاسو د مرګ نه پس تاسو بیا ژوندی کړئ چه تاسو شکر وکړئ -

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى

او سورے وکړو مونږ | په تاسو | د ورېځے | او نازل کړل مونږ | په تاسو | ترنجبین | او مرزان

او مونږ په تاسو د وریځو سورے جوړ کړو او په تاسو مو مَن او سلویٰ نازل کړل او مو ووئیل

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا

(چه) خورئ | د پاکو څیزونو نه | کوم چه مونږ تاسو ته درکړل | او هغوی په مونږ ظلم و نه کړو | لیکن هغوی پخپله

چه کوم پاک څیزونه مونږ تاسو ته درکړی دی هغه (په شوق سره) خورئ بیا هغوی زمونږ هیڅ نقصان و نه کړو بلکه په

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٥٧ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا

په خپلو ځانونو | ظلم کوو | او هر کله چه مونږ ووئیل | داخل شئ | په دے کلی کښے | بیا خورئ | د دے نه

خپلو ځانونو لئے زیاتے کوو او هر کله چه مونږ ووئیل چه په دے کلی کښے داخل شئ او د دے نه کوم ځائے چه

حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ

کوم ځائے چه غواړئ تاسو | په فراخئ سره | او داخل شئ | په دروازه کښے | سجده کوونکی | او وایئ | توبه

غواړئ بشه وخورئ او (د ښار) په دروازه کښے سجده کوونکی داخل شئ او بخښنه غواړئ (چه)

نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٨ فَبَدَّلَ

مونږ به معاف کړو تاسو ته | ستاسو خطاګانے | او زیات به ورکړو بدله | نیکی کوونکو ته | پس بدله کړله

مونږ ستاسو خطاګانے معاف کړو او نیکانو ته به زیات اجر ورکړو . بیا ظالمانو هغه

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا

پس مونږ نازل کړ | هغوی ته | ځکه چه ویلے شوی ؤو | په ځائے د هغه | (یوه بله) کلمه | هغو ظالمانو

د هغو ظلم کوونکو بندګانو (او استغفار ئے ترقه جوړه کړه) نو مونږ په بل لفظ بدل کړو د

عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٩﴾

په هغو ظالمانو | عذاب د اسمان نه | په وجه د هغوی د نافرمانئ

اسمان ته عذاب راولیږلو ځکه چه هغوی نافرمانه شوی وو۔

وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ

او کله چه | اوبه وغوښتلے | موسیٰؑ | د خپل قوم د پاره | نو مونږ ووئیل | ووهه | په خپله همسا | کانړے

او (یاد کړئ) کله چه موسیٰؑ د خپل قوم د پاره اوبه وغوښتلے نو مونږ ورته ووئیل چه د غه کانړه په خپله همسا ووهه

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ

پس روانے شوے | د هغه نه | دولس | چینے | وپیژندلو | هر قوم | خپل د څښلو ځائے

نو د هغه نه دولس چینے راوختکیدے هرے قبیلے خپل خپل سبیل جدا جدا وپیژندلو

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦٠﴾

خورئ | او څښئ | د الله د رزق نه | او مه ګرځئ | په مزکه کښے | فساد کوونکی

او مونږ حکم ورکړو چه) د الله د ورکړے شوی رزق نه خورئ څښئ او په مزکه کښے فساد مه کوئ۔

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ

او هر کله چه تاسو ووئیل | اے موسیٰؑ | مونږ به هرګز صبر نه کوو | په خوراک باندے | هم د یو (قسم) | پس دعا وکړه

او (یاد کړئ) کله چه تاسو ووئیل چه اے موسیٰؑ! مونږ هرګز د یو قسم په خوراک باندے صبر نه شو کولے پس د خپل

لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا

مونږ د پاره د خپل ربه | چه پیدا کړی | زمونږ د پاره | کوم څیزونه چه راټوکوی | مزکه | (لکه) ساګ

رب نه مونږ د پاره دعا وکړه چه مونږ د پاره د مزکے نه راټوکیدونکی څیزونه مثلاً ساګ

وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۭ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ

او بادرنګ | او غنم | او مسور | او پیاز | (موسیٰؑ) ووئیل | ایا تاسو اختتل غواړئ

بادرنګ غنم مسور او پیاز پیدا کړی۔ (موسیٰؑ) ووئیل ایا تاسو د یو غوره څیز

الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ ۭ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ

هغه | کوم چه معمولی دے | په بدل د هغه کښے | کوم چه غوره دے | لاړ شئ | یو ښار ته | هلته به وی تاسو د پاره

په بدله کښے یو معمولی څیز اختتل غواړئ؟ پس لاړ شئ یو ښار ته داخل شئ ځکه چه تاسو

مَّا سَاَلْتُمْ ۭ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ

کوم چه تاسو غواړئ | او واچولے شو | په دوی باندے | ذلت | او محتاجی | او هغوی اخته شول | په غضب کښے

غوښتی دی تاسو ته به ملاؤ شی او هغوی باندے ذلت او محتاجی مسلط کړے شول او هغوی د الله د غضب

مِّنَ اللّٰهِ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ

دَ الله | دا | په دے وجه چه هغوی | انکار کولو | دَ الله دَ آیتونو | او قتلول به ئے

مستحق شول په دے وجه چه هغوی دَ الله تعالیٰ دَ حکمونو نه انکار کړے وُو او دوی به په

النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾

نبیان | په ناحقه | دا | په دے وجه چه هغوی نافرمانی وُکړه | او حد نه به زیاتیدل ۔

ناحقه پیغمبران وژل او دا په دے وجه چه هغوی به گناه کوله او له حد نه به وتل

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ

بیشکه کوم خلق چه | ایمان راوړو | او هغه چه یهودیان شول | او نصرانیان (عیسایان) شول | او صابیان شول

بیشکه کوم خلق چه مؤمنان دی او هغه چه یهودیان ، نصرانیان او صابیان شول ۔

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ

هغه چا چه ایمان راوړو | په الله | او په ورځ دَ آخرت | او عمل ئے وُکړو | نیک | نو هغوی لره | دَ هغوی اجر

دَ دوی نه چه کوم په الله تعالیٰ او په ورځ دَ آخرت ایمان راوړی او نیک عمل وُکړی نو دَ هغوی دَ پاره دَ هغوی

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا

دَ هغوی دَ رب سره | او نۀ به څۀ ویره وی | په هغوی | او نۀ به هغوی | غمژن وی | او هر کله چه واخسته مونږ

دَ رب سره اجر دے او نۀ به په هغوی څۀ ویره وی او نۀ به هغوی غمژن وی او (یاد کړئ) کله چه مونږ

مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ

کلکه وعده تاسو نه | او اوچت کړو مونږ | تاسو دَ پاسه | کوه طور | (چه) وُنیسئ | کوم (هدایت) چه مونږ درکړے دے تاسو

تاسو وعده واخسته او ستاسو دَ پاسه مو کوه طور اوچت کړو دُ درولو (او حکم مو درکړے وُو چه) کوم هدایت نامه مونږ تاسو

بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ

مضبوطئ سره | او یاد ساتئ | څۀ چه په دے کښے دی | چه تاسو | پرهیزګاران جوړ شئ | بیا | تاسو مخ واړولو

درکړے دَ هغه په کلکه وُنیسئ او کوم (هدایت) چه په دے کښے دے هغه یاد ساتئ چه تاسو پرهیزګاره جوړ شئ، بیا تاسو دَ دے نه پس

مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ

پس | له دے نه | پس که چرے نه وے | فضل | دَ الله | په تاسو | او دَ هغهٔ مهربانی | نو شوی به وئ

مخ وګرځولو ۔ پس که چرے دَ الله تعالیٰ فضل او مهربانی په تاسو نۀ وے نو تاسو به ضرور

مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ

تاسو دَ نقصان مونده وکونه ۔ | او بیشکه پوهه یئ تاسو | په هغه کسانو | چه زیاتے ئے وکړو | له تاسو نه

نقصان موندے وُو ۔ او یقیناً تاسو ته دَ هغو خلقو حال هم معلوم شوے دے کوم چه دَ تاسو نه دَ خالی دَ ورځ

فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا

دَ سبت په باره کښے | پس ووئیل مونږ | هغوی ته | چه جوړ شئ | بیزوګان | ذلیله | پس وګرځولو مونږ دا قصه

(په حقله دَ الله دَ حکمونو نه) تجاوز وکړو نو مونږ ورته ووئیل چه (څئ اوس) ذلیل او خوار بیزوګان جوړ شئ پس مونږ دا قصه

نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ

عبرت | دَ هغو دَ پاره | چه هغه وخت (موجود) وو | او کوم چه وروستو راتلونکی وُو | او

دَ دے زمانے دَ پاره او دے نه پس راتلونکو خلقو دَ پاره دَ عبرت ذریعه او دَ الله دَ عذاب نه ویریدونکو

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

نصیحت | دَ پرهیزګارانو دَ پاره | او کله چه ووئیل | موسیٰؑ | خپل قوم ته | چه بیشکه الله | حکم درکوی تاسو ته

دَ پاره نصیحت جوړ کړو ۔ او (یاد کړه) کله چه موسیٰ خپل قوم ته ووئیل چه الله تاسو ته حکم درکوی

أَن تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

چه ذبح کړئ | یوه غوا | هغوی ووئیل | آیا ته مونږ پورے توقے کوے | ووئیل | زهٔ پناه غواړم | دَ الله

چه یوه غوا ذبح کړئ هغوی ووئیل آیا ته مونږ پورے توقے کوے (موسیٰ) ووئیل الله ته دِ (دَ دے خبر

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

نه دے نه چه زهٔ شم | دَ جاهلانو نه | هغوی ووئیل | دُعا وُکړه | مونږ دَ پاره | دَ خپل رب نه

نه) په پناه کښے وساتي چه په ناپوهه خلقو کښے شامل شم ۔ هغوی ووئیل (که داسے وی نو) خپل رب ته دوایه چه مونږ ته

يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ

چه بیان کړه | مونږ ته | څنګه ده هغه (غوا) | ووئیل | هغه | فرمائی | چه هغه | یوه غوا ده | نهٔ بوډۍ

په واضحه دوائی چه دا غوا به څنګه وی ۔ (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی چه دا غوا به داسے وی چه نهٔ بوډۍ وی

وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ

او نهٔ ډیره وړه | خوانه (ده) | په مینځ دَ دے کښے | پس وکړئ | هغه کوم چه درته حکم کیږی | هغوی ووئیل | دُعا وکړه

او نهٔ وړه ، دَ درمیانی عمر به وی پس تاسو ته چه کوم حکم درکړے شوے دے په هغے عمل وُکړئ ۔ هغوی ووئیل چه خپل رب ته

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

مونږ دَ پاره دَ خپل رب نه | چه بیان کړه | مونږ ته | چه څه دے رنګ دَ هغے | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه

دوایه چه مونږ ته (دا هم) وښائی چه دَ هغے رنګ به څنګه وی ؟ (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی چه دا یوه

بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ

یوه غوا ده | زیړه | ښهٔ زیړه ده | رنګ دَ دے | خوشحالوی | لیدونکی | هغوی ووئیل | دُعا وکړه

غوا ده تکه زیړه چه په کتو ئے دَ خلقو زړونه خوشحالیږی ۔ هغوی ووئیل ، خپل رب ته

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ

مونږ دَ پاره | دَ خپل لا نه | چه بیان کړی | مونږ ته | چه دَ څه قسم دَ هغه | یقیناً | هغه غوا | مشتبه شوے ده

دوایه چه هغه مونږ ته صفا صفا دوائی چه هغه غوا به څنګه وی ؟ بیشکه دَ هغے غوا پیژندل مونږ دَ پاره ګران

عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

په مونږ | او بیشکه مونږ | که چیرے وغواړی الله | لار مونده ونکی یو ۔ | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه

شوی دی او که چیرے الله وغواړی نو (اوس) به مونږ ضرور صحیح پته ولګو و (موسیٰ) ووئیل الله فرمائی چه هغه

بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ

يوه غواده | جوتي نه ده | چه اړوي | ځمکه | او نه اوبه ورکوي | فصل ته | بالکل سالمه ده

يوه غواده چه نه خو په ړيوه کښې جوتي شوې وي او نه فصل ته اوبه ورکوي صحیح سالمه

لَّا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا

نشته دی (هيڅ) داغ | په هغې کښې | هغوی وويل | اوس | تا راوړه | سمه خبره | پس هغوی هغه ذبح کړله

او نه داغ په وی هغوی وویل چه اوس تاسو ټیک خبره وکړه. نو هغوی هغه غوا ذبح کړله

ع ١٠
وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ

او نژدې وو چه نه کړي | چه (داسې) نه کړي به | او هغه وخت چه وژلو تاسو | يو سړی | نو تاسو جګړه وکړه | په هغې کښې

اګرچه هغوی (داسې) کولو ته تیار نه وو. او (یاد کړئ) کله چه تاسو یو سړي وژلو او په یو بل باندې مو الزام لګولو

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ

او الله | ښکاره کوونکی وو | کوم چه تاسو پټولو | بیا موږ ووئیل | ووهئ دا (مقتول)

او الله پاک څرګندونکی و کوم شی چه تاسو پټولو. نو موږ حکم ورکړو چه دا (مقتول) د ذبح شوې

بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

د (ذبیحې) په یوه حصه | دغه شان | ژوندي کوي الله | مړي | او ښائي تاسو ته | خپلې نخښې | چه تاسو

غوا په یوه ټوټې ووهئ الله تعالی دغه شان مړي ژوندي کوي او تاسو ته د خپلو قدرتونو نخښې ښائي چه تاسو

تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پوهه شئ | بیا سخت شول | ستاسو زړونه | پس | د دې نه | نو هغه | په شان د کانړي دي

د عقل نه کار واخلئ. بیا د دې واقعې نه پس (هم) ستاسو زړونه سخت شول نو دا زړه نه د ګټې (سخت) دي لکه کانړي

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ

یا د هغې نه هم زیات سخت | او په کانړو کښې خو شته (داسې هم) دي | چه | راوبهیږي | د هغې نه | ویالې

یا د کانړو نه هم زیات سخت دي او بیشکه په کانړو کښې شته (داسې کانړي هم) دي چه د هغې نه د اوبو لویې لویې ویالې راوبهیږي

وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

او په هغې کښې شته | هغه هم دي | چه وچوي | پس راوځي | د هغې نه اوبه | او په هغې کښې شته | هغه هم دي

او په هغې کښې یقینا داسې کانړي هم دي چه چوي او د هغې نه اوبه بهر ته راوځي او شته داسې هم دي چه د

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ

چه راولوېږي | د الله د ویرې نه | او نه دی الله | بې خبره | د هغې نه کوم چه تاسو کوئ | آیا تاسو امید کوئ

الله د ویرې نه ښکته را لوېږي. او (یاد ساتئ) چه الله تعالی ستاسو د عملونو نه غافل نه دی (مسلمانانو!) آیا تاسو

أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ

چه هغوی به ایمان راوړي | ستاسو وینا | او بیشکه | یو ډله | د هغوی نه | چه اوریدل به یې | کلام

تم تاسو امید کوئ چه دا (اهل کتاب) به ستاسو خبره ومني. حال دا دی چه په دوی کښې یو ټوله داسې وه چه د الله کلام به یې اوریده

اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا

دَ الله | بیا بیځي | بدلونو هغه | پس په چې | دَ پوهیدُ نه | او هغوی پوهیدل | او هر کله چه

او چه بیئۀ به ئي پرې ځان پوهه کړو نو بیا به ئي په کښي سره دَ علم او سره پوهې کې زیاتې کولو. او هر کله چه

لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا

هغوی یو ځائ شي | هغو خلقو سره | کوم چه ایمان راوړے دے | نو وائي | مونږ هم ایمان راوړے دے | او هر کله چه ځان له شي

دوی مؤمنانو سره مخامخ شي نو وائي مونږ خو ایمان راوړے دے او هر کله چه په

بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ

دَ یو بل سره | نو وائي | ایا خبرې کوئ تاسو دوئ | دَ هغه څه چه پرانستلي دي الله | په تاسو باندې

خپل مینځ کښې ځان له شي نو وائي چه ایا تاسو مسلمانانو ته هغه خبرې ښایئ کومې چه الله تاسو ته ښکاره کړې

لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ

چه مناظره وکړي دوئ تاسو سره | په هغې | په نزد دَ رب ستاسو | پس ایا تاسو نهٔ پوهیږئ؟ | ایا هغوی نهٔ پوهیږي؟

دي چه ستاسو دَ خدائ په مخکښې پرې تاسو سره جګړې کوي؟ ایا تاسو دَ عقل نه کار نهٔ اخلئ. ایا هغوی ته معلومه نهٔ ده

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ

چه الله | پیژني | هغه څهٔ چه پټوي ئې دوی | او هغه څهٔ چه ښکاره کوي ئې دوی | او ځینې له دوئ نه | امیان دي

چه الله تعالیٰ ته دَ هغوی ټولې پټې او ښکاره ټولې خبرې ښکاره او معلومې دي او په هغوی کښې ځنې خلق امیان دي

لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٧٨﴾ النصف

چه نهٔ پوهیږي | په کتاب | سوا دَ دروغو آرزوګانو | او نهٔ دي دوی | مګر | ګمان کوونکي.

کوم ته چه دَ دروغو دَ ارمانونو نه سوا دَ کتاب الله علم نشته او هغوی صرف ګمانونه چلوي.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۤ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا

پس خرابي ده | هغو دَ پاره | چه لیکي | کتاب | په خپلو لاسونو | بیا وائي | (چه) دا

پس افسوس دے دَ هغه چا په حال چه اول په خپلو لاسونو کتاب ولیکي بیا وائي چه دا کتاب دَ

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ

دَ الله دَ طرف نه دے | دَ پاره دَ دې چه واخلي | دَ هغې په بدله کښې قیمت لږ | پس خرابي ده | دَ دوی دَ پاره | په سبب | دَ لیکلو

خدائ دَ طرف نه دے دَ پاره دَ دې چه دَ دې په بدل کښې لږ قیمت واخلي. پس دَ دوی لاسونو چه څهٔ ولیکل هغه دَ دوی

اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوْا

دَ لاسونو دَ دوی | او خرابي ده | دوی دَ پاره | په سبب دَ هغې | چه هغوی ګټلو | او هغوی وائي

دَ پاره دَ بربادئ (باعث) دی او کوم څهٔ چه دوی (ګناهونه) ګټي هغه به هم د دوی دَ پاره دَ افسوس سامان وی. او دوی وائي

لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۭ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ

هرګز به نهٔ رسي مونږ ته | اور | مګر یو څو ورځې | دَ شمیر | ووایه | ایا اخستے دے تاسو | له خدائ نه

مونږ ته به دَ شمیر څو ورځو نه سوا دَ دوزخ اور هرګز نهٔ رانږدې کیږي. ووایه چه تاسو دَ الله نه دا سې څهٔ عهد

عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا

څۀ وعده | چه هیڅ کله به خلاف نۀ کوی | الله | دَ خپلے وعدے | یا وایئ | په الله باندې | هغه څۀ چه

اخستے ده چه الله تعالیٰ به دَ خپلے وعدے خلاف نۀ کوی یا تاسو (هم داسے) الله سره هغه خبرے تړئ

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۰﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓـئَتُهٗ

تاسو پرے نۀ پوهیږئ | ولے نه | چا چه وُکړه | (څۀ) ګناه | او راګیر کړو | هغه | دَ هغهٔ ګناه

کومے چه تاسو معلومے نۀ دی. البته چا چه څۀ بدی وُکړه او هغه دَ هغهٔ ګناهونو دَ هر طرف نه راګیر کړو

فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

پس هغوی دی | اوسیدونکی دَ دوزخ | (چه) هغوی به په هغے کښے | همیشه وی | او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړی

نو هم داسے خلق دوزخیان دی او هغوی به په دے کښے همیشه وی. او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۲﴾

او عملونه ئے وُکړل | نیک | هغه خلق دی | جنتیان | (چه) هغوی به په هغے کښے | همیشه وی.

او نیک عملونه ئے وُکړل هغه خلق جنتیان دی او هغوی به همیشه په دے کښے وی.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ

او هغه دَ وخت | چه واخستلو مونږ | کلکه وعده | بنی اسرائیلو نه | چه عبادت به نۀ کوئ | مګر صرف | دَ الله

او (یاد ساتئ) کله چه مونږ دَ بنی اسرائیلو نه کلکه وعده واخستله چه دَ الله تعالیٰ نه سوا دَ نورو چا عبادت مۀ کوئ

وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا

او مور پلار سره به | ښیګړه کوئ | او خپلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو سره | او وایئ

او دَ مور پلار سره نیکی کوئ او دَ خپلوانو او یتیمانو او مسکینانو سره (به هم نیکی کوئ) او خلقو سره

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا

خلقو ته | ښے خبرے | او وُدروئ | مونځ | او ورکوئ | زکوٰة | بیا واوړیدئ تاسو مګر

په خوږه ژبه خبرے کوئ او مونځ ادا کوئ او زکوٰة ورکوئ. بیا د یو څو کسانو نه سوا تاسو

قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۸۳﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ

لږ | له تاسو نه | او تاسو یئ | مخ ګرځوونکی | او هغه دَ وخت چه واخستلو مونږ کلکه وعده تاسو نه | چه مۀ توئ

ټول (دَ وعدے نه) واوړیدئ او تاسو مخ ګرځوونکی یئ. او (یاد کړئ) کله چه مونږ تاسو نه وعده اخستے وه چه په خپل

دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ

وینے دَ یو بل | او مۀ وُباسئ | قوم خپل | دَ کورونو خپلونه | بیا | تاسو اقرار وُکړو

مینځ کښے وینے مۀ توئ او مۀ خپل خپلوان دَ کور کلی نه شړئ. بیا تاسو دَے لوظ کلک اقرار کړے وو

وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ

او تاسو ګواه یئ | بیا | تاسو هغه خلق یئ | چه وژنئ | خپل خلق | او بهر ته وُباسئ

او تاسو دَ دے ګواهی هم ورکوئ. او بیا تاسو هغه خلق یئ چه خپل خپلوان وژنئ او یو تولے دَ هغوی

ع ۹ ۱۱ ۹

فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَـٰرِهِمْ تَظَـٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن

يو ټولي | دَ خپل قوم نه | دَ دوی دَ کورونو نه | مرسته کوئی | دَ دوی خلاف | په ګناه سره | او ظلم سره

دَ کورونو نه وُباسئ او دَ هغوی خلاف په ګناه او زياتی کولو کښې دَ يو بل امداد کوئی

يَأْتُوكُمْ أُسَـٰرَىٰ تُفَـٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

او که راشی تاسو ته | قيديان | (نو) فديه ورکوئی په (بدل) دَ هغوی کښې | او حال دا دے چه حرام دے په تاسو باندې

او که هغه خلق قيديان شی او تاسو ته راشی نو دَ هغوی دَ خلاصی دَ پاره فديه ورکوئی حال دا دے چه هغوی دَ کورونو

إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ ٱلْكِتَـٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ

وُښکل دَ دوی | نو آيا تاسو منئ | څه (حکم) | دَ کتاب | او انکار کوئی | دَ څه

نه ويستل دَ سره په تاسو حرام وو، آيا تاسو دَ الله دَ کتاب څه حصے منئ او دَ څه نه انکار کوئی

فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ

پس څه سزا ده | دَ هغه چه وُکړی | دا سے | له تاسو نه | سوا دَ رسوائی نه | دَ دنيا په ژوند کښې

پس په تاسو کښې چه کوم سړے دا سے وُکړی دَ هغه سزا دَ دنيا په ژوند کښې دَ ذلت او رسوائی نه سوا نور څه کيدے شی،

وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلْعَذَابِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا

او په ورځ دَ قيامت | به واچولے شی | ډير سخت عذاب کښې | او نه دے الله | بے خبره | دَ هغے نه

او دَ قيامت په ورځ به دا سے خلق په ډير سخت عذاب کښې اچولے شی او خدائے پاک ستاسو دَ عملونو نه

تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ

چه تاسو ئے کوئی | دا | هغه (خلق) دی | چا چه واخستلو | ژوند | دَ دُنيا | په بدله دَ آخرت کښې

بے خبره نه دے ۔ دا هغه خلق دی کوم چه دَ آخرت په بدل کښې دَ دُنيا (يو څو ورځې) ژوندون غوره کړے دے

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ع ١٠

پس نه به شی سپکولے | له دوی نه | عذاب | او نه به دوی ته مدد ورکولے شی | او بيشکه مونږ ورکړو | موسیٰ ته

پس دَ دوی په عذاب کښې به کمے نه شی کولے او نه به ئے هيڅ قسم امداد کيدے شی او مونږ موسیٰ ؑ له کتاب

ٱلْكِتَـٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ

کتاب | او پرله پسے را ولیږل مونږ | وروستو دَ هغه نه پيغمبران | او ورکړے مونږ | عيسیٰ ځوئے دَ مريم ته

ورکړو او دَ هغه نه پس مونږ پيغمبران پرله پسے را ولیږل او حضرت عيسیٰ ؑ ځوئے دَ مريم له مونږ ښکاره او ځرګندے

ٱلْبَيِّنَـٰتِ وَأَيَّدْنَـٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ

ښکاره معجزے | او قوت ورکړو مونږ هغه ته | په روح القدس سره | آيا هر کله (چه) | راشه وړو تاسو ته | يو پيغمبر

معجزے ورکړے او دَ روح القدس (جبرائيل) په ذريعه مو دَ هغه مدد وُکړو (دا تاسو عادت شوے دے چه) کله هم تاسو ته يو پيغمبر ستاسو

بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

هغه حکم | چه نه ئے خوښوی | نفسونه ستاسو | نو تاسو غرور وُکړو | پس يوه ډله | تاسو دروغژن کړله | او يوه ډله

دَ مرضئ خلاف څه حکم راوړو راغلو نو تاسو سرکشی وُکړه بيا څه پيغمبران تاسو دروغژن کړل او څه تاسو

تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَل لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

د دوی د کفر په وجه | الله | لعنت کړے دے په دوی | بلکه | (نه) په پرده کښے دی | زمونږ زړونه | او هغوی وائی | مو قتلولو

وژل او (یهود) وائی چه زمونږ په زړونو باندې پرده پرته ده، بلکه الله د دوی د کفر په وجه په دوی لعنت کړے دے

فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ

د الله د طرف نه | کتاب | راغے دوی ته | او هر کله چه | ایمان راوړی دوی | پس لږ

نو ډیر لږ کسان په کښے ایمان راوړی او هر کله چه دوی ته د الله تعالیٰ د طرف نه هغه کتاب راغلو چه د

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ

چه کامیابی ئے غوښتله | او وو دوی د دے نه وړاندې | دوی سره دے | د هغه څه چه | تصدیق کوونکے

هغه (کتاب) تصدیق کوی کوم چه دوی سره موجود دی او (د کوم په اُمید چه) د خلقو د دے (د نزول) نه وړاندې

عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُم مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

نو د هغه نه ئے انکار وکړو | هغه چه پیژندلو دوی | راغے دوی ته | پس هر کله چه | کفارو باندې | په

د کافرانو په مقابله کښے د فتح دُعاګانے غوښتلے. پس هر کله چه دوی ته هغه (هدایت) دا ورسیدو کوم چه دوی پیژندو نو د هغه

فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ

خپل ځانونه | چه خرڅ کړل هغوی د کوم په بدل کښے | بد دے هغه څیز | په کافرانو باندې | پس لعنت د الله دے

نه ئے انکار وکړو نو په داسے انکار کوونکو باندې تل د خدائے لعنت وریږي، ډیر بد دے هغه څیز چه دوی پرے خپل ځانونه خرڅ کړی دی.

أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ عَلَىٰ مَن

په چا باندې | خپل رحمت | الله | چه نازلوی | الله په سبب د حسد کولو | چه نازل کړو | د هغه | چه انکار کوی

(او هغه) دا چه د خدائے د کتاب نه د بغض په وجه چه انکار کوی چه (ولے) خدائے پاک خپل فضل په هغه چا کوی څوک چه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

عذاب دے | او کافرانو د پاره | په غضب د پاسه د بل غضب | پس اخته شول دوی | د خپلو بندګانو نه | چه غواړی

په خپلو بندګانو کښے د هغه خوښه وی پس دوی په لاندې باندې غضب کښے اخته شول او کافرانو د پاره د ذلت عذاب

مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ

مونږ خو منو | (نو) وائی | چه نازل کړل الله | په هغه | چه ایمان راوړی | دوی ته | او هر کله چه وویلے شی | د ذلت

مقرر دے. او هر کله چه دوی ته ووئیلے شی چه کوم څه الله نازل کړی دی په هغے ایمان راوړی نو وائی کوم چه په مونږ نازل

بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ

حق دے | حال دا دے چه هغه (قرآن) | کوم چه د هغه نه سیوا دی | د هغه نه | او انکار کوی دوی | په مونږ | چه نازل شوی دی | هغه

کړے شول په هغے خو به ایمان راوړو او د دے نه سوا چه څه دی د هغے نه انکار کوو. حال دا دے چه دا (قرآن) رښتونے دے

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ

د دے نه وړاندې | د الله | نبیان | وژل تاسو | ووایه پس ولے | چه د دوی سره دے | د هغه څه | تصدیق کوی

او کوم چه (یعنی انبیاء اسمانی علم) د دوی سره دے د هغے تصدیق کوی (دوی) ته ووایه که د دے نه وړاندې تاسو نبیان ولے وژل که

إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ

بیا تاسو جوړ کړو | په روښانه نښو سره | او بیشکه راغلے وُو تاسو ته موسیٰ | که چرے وئ تاسو مؤمنان .

که چرے تاسو مؤمنان یئ . او بیشکه موسیٰ تاسو ته ښکاره نښے راوړے راغلو بیا تاسو دَ دے نه

الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَأَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا

او وچت کړو مونږ | کلکه وعده تاسو | او هرکله چه واخسته مونږ | ظالمان | او تاسو وئ | پس له دے نه | خځخ (معبود)

پس دَ خځخ عبادت شروع کړو او تاسو ظلم کونکی والا یئ . او (یاد کړئ) کله چه مونږ تاسو نه پخه وعده واخسته او

فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا قَالُوْا سَمِعْنَا

مونږ واورېدل | دوی ووئیل | او واورئ | په قوت سره | هغه څه چه مونږ درکړل تاسو ته | ونیسئ | طور | تاسو دَپاسه

کوهِ طور مو تاسو دَ پاسه اُوچت کړے وُو (او حکم مو درکړے وُو) چه مونږ کوم (کتاب) درکړے دَے هغه مضبوط ونیسئ او ښه واورئ هغوی ووئیل

وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا

بد دے هغه څیز | ووایه | دَ دوی دَ کفر په وجه | مینه دَ خځخ | دَ دوی په زړونو کښے | او وڅښولے شوه | او ونه منل مونږ

مونږ واورېدل لیکن منو ئے نه او دَ دوی دَ کفر په وجه دَ دوی زړونه دَ خځخ په مینه خړوب شوی وُو (اے نبی!) ووایه چه

يَأْمُرُكُمْ بِهٖٓ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ

تاسو دَپاره | که چرے وی | ووایه | مؤمنان | تاسو یئ | که چرے | ایمان ستاسو | درکوی تاسو ته | دَ کوم چه حکم

ستاسو دا (ناقص) ایمان خو تاسو ته ډیر خراب تعلیم درکوی که چرے واقعی تاسو مؤمنان یئ . ورته ووایه چه که چرے دَ آخرت

الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا

نو تاسو آرزو وکړئ | دَ نورو خلقو نه | سوا | خصوصیت سره | دَ الله په نزد | دَ آخرت | کور

کور دَ الله سره دَ نورو په ځائے تاسو دَ پاره مخصوص وی نو بیا دَ مرګ آرزو خو وکړئ

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا

هغه څه | په سبب دَ | همیشه | او هیڅ کله به آرزو ونه کړی دَ دوی دَ | رښتونی | که چرے تاسو یئ | دَ مرګ

که تاسو (په خپله دعوی کښے) رښتونی یئ . او (یاد ساتئ) دوی دَ خپلو هغو (بدو) عملونو په وجه کوم چه

قَدَّمَتْ أَيْدِيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ

او خامخا به بیا مومے ته دوی | په ظالمانو . | ښه پوهه دے | او الله | دَ دوی لاسونو | چه وړاندے لیږلی دی

دَ دوی دَ لاسه شوی دی، هیڅ کله به دَ مرګ آرزو ونه کړی او الله ظالمان خلق ډیر ښه پېژنی . او ته به دوی په ژوندون

أَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِيْنَ أَشْرَكُوْا

کوم چه مشرکان دی | او له هغو خلقو نه | په ژوندون | دَ خلقو نه | زیات لالچیان

پسے دَ ټولو خلقو نه زیات حرصناک بیا مومے ترد دے چه دَ مشرکانو نه هم زیات حرصناک .

يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ

دَ دهٔ | او نه دے خلاصونکے | زر کاله | چه کاش عمر ورکړے شی دهٔ ته | غواړی هر یو له دوی نه

په دوی کښے هر یو تن دا غواړی چه کاش دَ دهٔ عمر زر کاله شی خوحال دا دے که چرے دوی او دومره عمر بیا مومی

مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

کوم چه وی | ووایه | کوم چه دوی کوی | ګوری | او الله | چه (اوږد) عمر ورکړی شی | د عذاب نه

نو هم د عذاب نه نه شی خلاصیدے او الله تعالیٰ د دوی کارونه ویرښه ویني ګوری۔ (اے نبی! ته) ووایه چه

عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰي قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ

به حکم د خدائے | ستا په زړه | نازل کړے دے (قرآن) | بیشکه چه هم هغه | د جبرائیل | دښمن

هر څوک چه د جبرائیل دښمن دے (وی دی) بیشکه هغه د الله تعالیٰ په حکم سره ستا په زړه دا کتاب نازل کړے دے

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَھُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾

مؤمنانو د پاره | او زیرے دے | او هدایت | چه د مخے نه وړاندې دی | د هغه (کتابونو) | چه تصدیق کوی

چه د هغه کتابونو کوم چه د دے نه وړاندې دی تصدیق کوی او د ایمان والو د پاره هدایت او زیرے دے۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰىلَ

او میکائیل | او د جبرائیل | او د هغه د رسولانو | او د هغه د فرښتو | د الله | دښمن | څوک چه وی

څوک چه د الله او د هغه د فرښتو او د هغه د رسولانو او د جبرائیل او میکائیل دښمن وی

فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ

آیتونه | ستا طرف ته | او مونږ نازل کړی دی | د کافرانو | دښمن دے | پس بیشکه الله

نو یقیناً الله تعالیٰ هم د داسے کافرانو دښمن دے۔ او (اے پیغمبره!) مونږ په تا باندې ښکاره حکمونه نازل

بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰھَدُوْا

وکړله دوی | آیا هر کله چه | بدکاران | مګر | د دے | او نه کوی انکار | ښکاره

کړی دی او د فاسقانو نه سوا بل څوک د دے نه انکار نه کوی۔ آیا (دا رښتیا نه دی چه) کله هم دوی څه

عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُھُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

ایمان نه لری | اکثر د دوی نه | بلکه | له دوی نه | یو ډلے | نو غورځولو هغه | څه وعده

لوظ نامه وکړه نو هغه د دوی نه یو ډلے شا ته وغورځوله؟ بلکه اکثر د دوی نه ایمان نه راوړی۔

وَلَمَّا جَاۗءَھُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا

د هغه څه | (چه) تصدیق کوونکے دے | د الله د طرف نه | یو رسول | راغے دوی ته | او هر کله چه

او هر کله چه دوی ته د الله تعالیٰ د طرف نه یو پیغمبر راغلو چه د هغه کتابونو کوم چه د دوی سره دی

مَعَھُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ڎ كِتٰبَ اللّٰهِ

د الله کتاب | کوم ته چه ورکړے شوے وو کتاب | د هغو خلقو نه | یو ډلے | نو وغورځولو | چه دوی سره دے

سره ؤ تصدیق کوی نو د دغے اهل کتابو نه یو ټولی د الله کتاب داسے شا ته وغورځولو

وَرَاۗءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا

د هغه څه چه لوستلو | او پیروی وکړه دوی | نه پوهیږی۔ | لکه چه دوی | د شا نو څپلونو | وروستو

لکه چه دوی هیڅ د سره نه پیژني نه دو ۔ او دوی هغه (جادو) پسے روان شول کوم چه

الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ

شیطانانو | په بادشاهئ دَ سلیمان کښې | او کفر نهٔ وو کړے سلیمان | لیکن (هم) شیطانانو

به دَ سلیمان په بادشاهئ کښې شیطانانو لوستلو او سلیمان هیڅ کله کفر نه وو اختیار کړے، کفر خو به شیطانانو کولو چه

كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفر کړے وو | ښودلو به دوی | خلقو ته | جادو | او هغه چه نازل شوے وو | په دوو فرښتو | په بابل کښې

(نا پوهه او ساده) خلقو ته به ئے جادو ښودلو او په هغه پسے روان شول چه په دوو فرښتو هاروت او ماروت

هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۗ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ

هاروت | او ماروت باندې | او دوی به نهٔ ښودلو | هیڅ یو کس ته | ترڅو چه وئیل به دوی | چه مونږ خو

باندې په بابل (ښار) کښې نازل شوے وو او هغوی دواړو به تر هغه هیچا ته تعلیم نهٔ ورکولو چه اول به ئے وی ته وُ نه وئیل

فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ

ازمیښت (ذریعه) یو | پس مهٔ کافر کیږه | پس دوی به زده کولو | دے دواړو نه | هغه (دم) چه جدائی به راوستله دوی په هغه سره

چه کوره مونږ ازمیښت (له داغلی) یو پس تاسو کافر کیږئ مه. (د دے باوجود) دے خلقو به دَ دوی نه هغه خبرے زده کولے دَ

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۗ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ

په مینځ دَ سړی | او دَ هغهٔ دَ ښځے | او دوی نهٔ وو | ضرر رسوونکی | په دے سره | هیڅ کس ته | بغیر | دَ حکم

کوم په ذریعه چه به ئے دَ خاوند او ښځے ترمینځهٔ جدائی راوستله، او دوی دَ الله دَ حکم نه بغیر هیچا ته هم ضرر نهٔ شو

اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ

دَ الله نه | او دوی به زده کولو | هغه څهٔ چه ضرر به ئے رسولو دوی ته | او فائده به ئے نهٔ رسوله دوی ته | او بیشکه دوی پوهه وُو | چه چا

رسولے او دَ خلقو هغه خبرے زده کړے چه په خپله دوی ته پکار ضرر ئے او دوی ته به ئے هیڅ فائده نهٔ رسوله او یقیناً دوی ته معلومه وه

اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۗ وَلَبِئْسَ مَا

واخستو هغه (جادو) | نشته دے هغهٔ دَ پاره | په آخرت کښې | څهٔ حصه | او ډیر بد دے | هغه څیز

چه کوم خلقو دا (جادو) اختیار کړو دَ هغوی دَ پاره به په آخرت کښې هیڅ حصه نهٔ وی. او یقیناً بد دے هغه څیز یعنی

شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا

دَ کوم په بدل کښې چه خرڅ کړل دوی | خپل ځانونه | کاش! | چه دوی پوهیدلے | او که چرے دوی | ایمان راوړے وے

کفر، دَ کوم په بدل کښې چه دوی خپل ځانونه خرڅ کړی دی کاش دوی ته علم وے. او که چرے دوی ایمان راوړے وے او ځان

وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٣﴾ ١٢ ع ١٢

او پرهیز ګاری ئے کړے وے | نو ثواب | له طرفه دَ خدائے نه | ډیر غوره وو | کاش! | چه دوی پوهیدلے.

ئے (دَ جادو نه) بچ ساتلے وے نو دَ خدائے دَ طرف نه ثواب ډیر غوره وو، کاش! که دوی پوهیدلے.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ۗ

اے مؤمنانو! | مهٔ وایئ | "رَاعِنَا" | او وایئ | اُنْظُرْنَا | او ښهٔ واورئ

اے مسلمانانو! تاسو هیڅ کله "راعنا" لفظ مهٔ وایئ او (دَ دے په ځائے) اُنظرنا وایئ او خبرے ته ښهٔ غوږ نیسئ.

وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

او کافرانو دپاره | عذاب دے | دردناک۔ | نه غواړي | هغه (خلق) | کوم چه کافران دي | دَ اهل کتابو نه

او کافرانو دپاره دردناک عذاب مقرر دے ۔ نۀ دَ اهل کتابو نه هغه خلق کوم چه کفر اختیار کړو دا خبره خوښوی او نۀ

وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ

او نۀ مشرکان | چه نازل کړے شي | په تاسو بانډې | څۀ ښۀ خبره | ستاسو دَ رب دَ طرف نه

مشرکان چه ستاسو دَ رب دَ طرف نه دِ په تاسو بانډې څۀ خیر نازل شي ۔

وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

او الله | خاص کوی | په خپل رحمت سره | چا لره چه وغواړي | او الله | خاوند دَ لوئے فضل دے ۔

او خدائے خپل رحمتونه خاص هغه چا له ورکوی چه چا لهٔ ئے رضا شي او الله دَ لوئے فضل خاوند دے ۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ

کوم چه منسوخ کړو مونږ | څۀ ایت | یا هغه هیر کړو | نو مونږ راوړو | دَ هغے نه ښۀ | یا په شان دَ هغے

مونږ چه کوم حکم (یا شریعت) منسوخ کړو، یا ئے (ستا دَ زړۀ نه) هیر کړو نو دَ دې نه غوره یا دَ دې په شان (بل حکم) راولېږو

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ

ایا ته نۀ پوهېږے | چه الله تعالی | په هر څیز قادر دے۔ | ایا ته نۀ پوهېږے

ایا تا ته معلومه نۀ ده چه الله تعالی په هر څیز بانډې قدرت لري۔ ایا تا ته معلومه نۀ ده

اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ

چه الله دَ پاره ده | بادشاهي | دَ اسمانونو | او دَ زمکے | او نشته | تاسو دَ پاره | سوا | دَ الله نه

چه دَ اسمانونو او دَ زمکے بادشاهت هم دَ الله دَ پاره دے۔ او دَ الله تعالی نه سوا ستاسو نه څوک

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

څوک دوست | او نۀ مددگار | ایا تاسو غواړئ | چه سوال وکړئ | دَ خپل رسول نه | لکه چه

دوست کیدے شي او نۀ څوک مددگار ۔ (ای مسلمانانو) ایا ستاسو اراده ده چه تاسو هم دَ خپل رسول نه هغسې سوالونه

سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ

سوال شوے وو دَ موسیٰ نه | له دے نه وړاندې | او څوک چه | بدل کړي | کفر | په ایمان

وکړئ څنګه چه دَ دې نه وړاندې موسیٰ نه شوی وو۔ او چا چه کفر په ایمان بدل کړو

فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

نو هغه ګمراه شو | دَ سیغ لارے نه | غواړي | اکثر خلق | دَ اهل کتابو نه

نو بیشکه چه هغۀ سمه لار ورکه کړله اکثر اهل کتاب دَ خپل ذاتي حسد په وجه

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ

چه کاش راوګرځوی تاسو | ستاسو دَ ایمان راوړو نه پس | کفر ته | دَ حسد په وجه | کوم چه دَ دوی په زړونو کښې دے۔

دا غواړي چه په څۀ شان تاسو دَ ایمان راوړو نه پس بیا کفر طرف ته پسته کړي

مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الۡحَقُّ ۚ فَاعۡفُوۡا وَاصۡفَحُوۡا حَتّٰى يَاۡتِىَ

پس له هغه نه | چه واضح شو | په دوی باندې | حق | پس معاف کړئ | او مخ واړوئ | تر هغه پورې چه | راوړي

ډېر نه پس (هم) چه حق په دوی ظاهر شوے دے پس تاسو (دوی) معاف کړئ او مخ ترې واړوئ تر دے چه

اللّٰهُ بِاَمۡرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿۱۰۹﴾ وَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ

الله | خپل حکم | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قادر دے۔ | او ودروئ | مونځ

د الله حکم راشي. بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څه پوره پوره قدرت لري او مونځونه کوئ

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوۡا لِاَنۡفُسِكُمۡ مِّنۡ خَيۡرٍ تَجِدُوۡهُ

او ورکوئ | زکوٰة | او هغه څه چه | وړاندې لیږئ | د خپلو ځانونو د پاره | د نیکئ نه | بیا به مومئ تاسو هغه

او زکوٰة ورکوئ او تاسو چه ځان له وړاندې هر څه نیکي ولیږئ نو هغه به الله سره (موجود) بیا مومئ

عِنۡدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ بَصِيۡرٌ ﴿۱۱۰﴾ وَقَالُوۡا لَنۡ يَّدۡخُلَ

د الله سره | بیشکه | الله | هغه څه چه | تاسو کوئ | ګوري وینې۔ | او دوی وویل | هیڅ کله به داخل نه شي

بیشکه چه الله ستاسو کارونه وینې ګوري۔ او (اهل کتاب) وائي چه هیڅ کله به

الۡجَنَّةَ اِلَّا مَنۡ كَانَ هُوۡدًا اَوۡ نَصٰرٰى ؕ تِلۡكَ اَمَانِيُّهُمۡ ؕ قُلۡ هَاتُوۡا

جنت ته | سوا د هغه نه چه وي | یهودي یا نصراني | دا د دوی باطلې ارزوګانې دي | ووایه | راوړئ

یهود یا نصاراؤ نه سوا بل څوک جنت کښې نه داخلیږي. دا صرف د دوی ارزوګانې دي ته ووایه چه

بُرۡهَانَكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۱۱۱﴾ بَلٰى ۚ مَنۡ اَسۡلَمَ وَجۡهَهٗ لِلّٰهِ

خپل دلیل | که چرې یئ تاسو | رښتوني ؟ | (نه) بلکه | چا چه ټیټ کړو | خپل مخ | الله ته

که چرې تاسو رښتوني یئ نو (د دې خبرې) دلیل پیش کړئ ؟ صحیح ! څوک چه خپل ځان الله تعالیٰ ته وسپاري

وَهُوَ مُحۡسِنٌ فَلَهٗۤ اَجۡرُهٗ عِنۡدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ

او هغه نیکي کونکے وي | نو د هغه د پاره | اجر د هغه دے | د هغه د رب سره | او نه به وي څه ویره | په هغوی

او نیک کارونه وکړي نو د هغه جزا د خپل رب سره مقرر ده او په داسې خلقو به نه هیڅ قسم ویره

وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۱۱۲﴾ وَقَالَتِ الۡيَهُوۡدُ لَيۡسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَىۡءٍ

او نه به هغوی | غمژن وي | او وائي | یهود چه | نه دي نصارئ (عیسایان) | په څه لاره

راځي او نه هیڅ قسم خفګان. او یهودیان وائي چه د نصاراؤ دین هیڅ دین نه دے

وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيۡسَتِ الۡيَهُوۡدُ عَلٰى شَىۡءٍ ۙ وَّهُمۡ يَتۡلُوۡنَ

او وائي | نصارئ | نه دي | یهود | په څه لاره | او هغوی (تول) لولي

او نصارئ وائي چه د یهودو مذهب هیڅ مذهب نه دے، حال دا چه هغوی دواړه (اسماني)

الۡكِتٰبَ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيۡنَ لَا يَعۡلَمُوۡنَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡ ۚ فَاللّٰهُ يَحۡكُمُ

کتاب | دغه شان | وائي | هغه خلق | چه علم نه لري | په شان د خبرې د هغوی | پس الله به فیصله وکړي

کتابونه لولي. دغه شان خبره هغه خلق هم کوي کوم چه نه پوهیږي (یعني مشرکان) نو د قیامت په ورځ به

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ١١٣ وَمَنْ اَظْلَمُ

دَ دوی په مینځ کښې | په ورځ دَ قیامت | په کومه خبره کښې | چه هغوی اختلاف کولو | او څوک دے | زیات ظالم

الله تعالیٰ دَ دوی دَ اختلافاتو په حقله په خپله فیصله کوی۔ او دَ هغه چانه لوئے ظالم بل

مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى

دَ هغه نه | چه منع کړی | دَ الله دَ جماتونو نه | چه ذکر کړے شی په هغې کښې | دَ هغه نوم | او کوشش وکړی

څوک کیدے شی چه جماتونه دَ دے خبرے نه بندوی چه په هغې کښې دَ الله نوم واخستے شی او دَ هغې دَ

فِيْ خَرَابِهَا ۭ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ڛ

دَ هغې په ورانولو کښې | دَ دا سے خلقو حق نه دے | چه داخل شی هغې (جماتونو) کښې | مګر ویریدونکی

شاړولو کوشش کوی، هغه خلقو دَ پاره خو مناسب دا وه چه دِ دے جماتونو ته په ویره ویره ورننوتے (یادساتئ)

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ

دَ هغوی دَ پاره | په دُنیا کښې | رسوائی ده | او هم هغوی دَ پاره دے | په آخرت کښې | عذاب

هغوی دَ پاره په دنیا کښې خواری او رسوائی ده او په آخرت کښې ډیر لوئے عذاب مقرر

عَظِيْمٌ ١١٤ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۤ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ

ډیر لوئے | او هم دَ الله دے | مشرق | او مغرب | پس هر طرف ته | چه مخ کړئ | هم هغه ځائے کښې دے

دے۔ او مشرق دے که مغرب ټول ارخونه دَ الله دی نو چه کوم ارخ ته مخ وګرځوئ هغه ارخ ته

وَجْهُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ١١٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ

مخ دَ الله | بیشکه الله | خاوند دَ فراخئ | او دانا دے | او هغوی وائی | جوړ کړے دے الله | ځوئے

خدائے شته، الله دَ وسعتونو خاوند دے او ښه پوهه دے۔ او یهود او نصاریٰ وائی چه خدائے پاک ځوئے لری

سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ

هغه خو پاک دے | بلکه | دَ هغه دی | کوم چه | په آسمانونو | او زمکه کښې دی | ټول | دَ هغه

(ما ل دا کیږي) هغه (دَ دا سے خبرو نه) پاک دے بلکه څه چه په آسمانونو او زمکه کښې دی هم دَ هغه دی ټول دَ هغه

قٰنِتُوْنَ ١١٦ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا

فرمانبردار دی | پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او زمکے دے | او هر کله چه هغه اراده وکړی | دَ یو کار

حکم منونکی دی، الله دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا کوونکے دے او هغه چه دَ یو کار فیصله وکړی

فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ١١٧ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ

نو بیشکه چه وائی | هغې ته | چه شه | نو هغه شی | او وائی | هغه (خلق) | کوم چه نه پوهیږی

نو وائی چه "شه" نو هغه کار (څوک) وشی او ناپوهه خلق وائی چه الله تعالیٰ مونږ سره په

لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ

ولے خبرے نه کوی مونږ سره الله | یا ولے نه راځی مونږ ته | (څه) نخښه | دغه شان | وئیلی وو

خپله ولے خبرے نه کوی یا ولے مونږ ته (دَ ستا دَ صداقت) نخښے نه رالیږی؟ دغسے دَ هغوی نه وړاندې

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ

هغه خلقو | چه د دوی نه وړاندې وو | په شان د دوی د ویلو | یو شان دی | د هغوی زړونه ۔ | بیشکه

خلقوهم د دوی په شان خبرې کړې وې، د دوی او د هغوی زړونه (په کفر کښې) یو رنګ شوی دی۔ موږ

بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ

بیان کړی دی موږ | نخښې | د پاره د هغه قوم | چه یقین کوی | بیشکه موږ رالیږلی یې ته | په ریښتینې دین سره

یقین لرونکو ته نخښې نښانې په ښه شان څرګندې کړی دی ۔ (اے نبی !) بیشکه موږ ته په ریښتینې دین سره

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

زیرے ورکوونکے | او ویرونکے | او پوښتنه به نه شی کولے تا نه | د دوزخیانو په حقله

زیرے ورکوونکے او ویره ورکوونکے جوړ کړے لیږلے یې او تا نه به د دوزخیانو په حقله هیڅ پوښتنه نه شی کیدے۔

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ

او هیڅ کله به راضی نه شی | له تا نه | یهودیان | او نه | نصارٰی | تر دے چه | ته پیروی ونه کړې

او یهود او نصارٰی تا نه هیڅ کله نه رضا کیږی ترڅو چه ته د دوی په مذهب

مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

د هغوی د دین | ووایه | بیشکه چه هدایت | هم د الله | اصل هدایت دے | او که چرے پیروی وکړه تا

روان نه شے، ته ورته ووایه چه الله ښائی کومه لار ښودلے ده هم هغه سمه لار ده او که د دے کامل علم

اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ

د هغوی د آرزوګانو | پس د هغه نه | چه راغلے دے تا ته | علم | نو نه به وی تا د پاره

نه پس هم ته د دوی په خواهشاتو پسے روان شوے، نو د خدائے نه د بچ ساتلو د

مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ

الله سره | څوک دوست | او نه څوک مددګار | هغه خلق (چا ته چه) | ورکړے دے موږ | کتاب | چه هغوی د هٰ تلاوت کوی

پاره به هیڅوک ستا دوست یا مددګار پیدا نه شی ۔ چا ته چه موږ کتاب (تورات) ورکړے دے، هغوی دا دے

حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ

په حق | تلاوت د هٰ سره | هم هغه خلق | ایمان راوړی | په هغه باندې | او څوک چه | د هغه نه انکار کوی

لوستلو لکه څنګه چه د هٰ د لوستلو حق دے، هغوی په دے کتاب (قرآن) هم ایمان راوړی او څوک چه د دے نه انکار کوی

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ

پس هغه خلق دی | زیان کاران | اے بنی اسرائیلو ! | یاد کړئ | زما نعمتونه | هغه چه

هغوی یوازے خپل تاوان کوی ۔ اے د یعقوب (علیه السلام) اولاده ! زما هغه نعمتونه را یاد کړئ کوم چه ما

اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوْا

کړی وو ما | په تاسو باندې | او دا چه فضیلت درکړے وو ما تاسو | په جهانونو باندې | او وویریږئ

په تاسو کړی وو ، او دا چه ما تاسو له په ټول جهان والو باندې فضیلت درکړو او د هغه ورځے

وقف منزل

ع ١٤ / ٩

يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ

دَ هغه ورځې نه | چې په کار به رانه شي | یو کس د بل کس | په هیڅ څیز کښې | او قبول به نه شي | د هغه نه | څه بدل

نه ووېرېږئ چې یو بنده به د بل بنده هیڅ په کار نه راځي. او نه به د هغه نه څه بدله قبلولے شي

وَلَا تَنفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

او نفع به ورنه کړي هغه ته | سفارش | او نه به د هغوی مدد وکړے شي. | او هرکله چې وازمائیلو | ابراهیمؑ

او نه به هغه ته سفارش فائده رسولے شي او نه به د هغوی هیڅ قسم امداد کیدے شي. او (یاد کړه) هرکله چې د ابراهیمؑ

رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ

رب خپل | په څو خبرو سره | پس پوره کړے دے هغه | نو وې فرمائیل | بیشکه زه | به جوړ کړم تا | د ټولو خلقو

خدائے په یو څو خبرو کښے د هغه ازمیښت وکړو نو هغه پوره پوره وکړل. نو الله وفرمائیل چې زه تا د ټولو خلقو امام

إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

پیشوا | وئې وئیل | او زما د اولاد نه (هم)؟ | وې فرمائیل | نه به رسي | زما وعده | ظالمانو ته.

جوړوم کے یم (ابراهیمؑ) ووئیل او زما اولاد هم؟ (الله) وفرمائیل (بنده ده خو) ظالمان زما په عهد کښے داخل نه دي.

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا

او هرکله چې جوړ کړله مونږ | کعبه | ځائے د عبادت | د خلقو د پاره | او (د) امن (ځائے) | چې جوړ کړه

او (یاد کړه) هرکله چې مونږ خانه کعبه خلقو د پاره د عبادت مرکز او د امن ځائے جوړ کړو او (حکم مو ورکړو) چې

مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

مقام د ابراهیم | د مونځ ځائے | او مونږ حکم ورکړو | ابراهیمؑ ته | او اسماعیلؑ ته

مقام ابراهیم د مونځ ځائے جوړ کړه او مونږ ابراهیمؑ او اسماعیلؑ ته عهد واخستو چې تاسو زما کور د

أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

چې تاسو پاک ساتئ | زما کور | د پاره د طواف کوونکو | او د اعتکاف کوونکو | او د رکوع او سجده کوونکو

طواف کوونکو او اعتکاف کوونکو او رکوع او سجده کوونکو د پاره پاک او صفا ساتئ.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ

او هرکله چې ووئیل | ابراهیمؑ | اے زما ربه! | جوړ کړه | دا ښار | امن والا | او روزي ورکړه

هرکله چې ابراهیمؑ ووئیل اے زما ربه! دا ښار د امن ځائے وګرځوه او په دے کښے د اوسیدونکو

أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

د دې اوسیدونکو ته | د میوو نه | څوک چې | ایمان راوړي | د هغوی نه | په الله | او په ورځ

نه کوم چې په الله او په ورځ د آخرت ایمان راوړي هغوی ته د خوراک د پاره میوے

الْآخِرِ ۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ

د آخرت | دے فرمائیل | او کوم چې انکار وکړي | نو فائده به ورکړم هغه ته | لږه | بیا به | وشړم هغه په ذلت سره

ورکړه. (الله) وفرمائیل او څوک چې کافر شي هغه له به هم څه موده فائده ورکړم. بیا به هغه د جهنم

اِلٰی عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿۱۲۶﴾ وَاِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ

دَ دوزخ عذاب ته | او هغه بد | ځائے دے | او هر کله چه اوچتول | ابراهیم | بنیادونه

عذاب ته وُرسوم او هغه دَ استوګنے ډیر خراب ځائے دے ۔ او یاد کړه هر کله چه ابراهیم او اسماعیل علیهم السلام

مِنَ الْبَیْتِ وَاِسْمٰعِیْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

دَ کعبے | او اسماعیل | اے زمونږ ربه! | قبول کړه | له مونږه نه | بیشکه هم ته یې | لوئے اوریدونکے

دَ بیت الله دَ دیوالونو بنیادونه وُچتول ۔ (او دُعائے غوښتله چه) اے زمونږ ربه! ځمونږ دا خدمت قبول کړه بیشکه ستا

الْعَلِیْمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَیْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِنَاۤ

دانا ۔ | اے زمونږه ربه! | او وګرځوه مونږ | فرمانبردار | ستا | او زمونږ دَ اولاد نه (هم)

اوریدونکے او پوهه یې ۔ اے زمونږ ربه! مونږ دواړه خپل تابعدار او فرمانبردار وګرځوه او زمونږ په اولاد کښے هم یو توله

اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَیْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

یوه ډله | فرمانبرداره | ستا | او وُښایه مونږ ته | زمونږ دَ حج طریقے | او توبه قبوله کړه زمونږ | بیشکه هم ته یې

خپل فرمانبردار کړه او مونږ ته زمونږ دَ عبادت طریقے وُښایه او زمونږ توبه قبوله کړه بیشکه ته توبه

التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِیْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ یَتْلُوْا

توبه قبلونکے | مهربان | اے زمونږ ربه! | او وُلیږه | په دوی کښے | یو رسول | له دوی نه | چه تلاوت کوی

قبلونکے او رحم کوونکے یې ۔ اے زمونږه ربه! په دوی کښے له دوی نه یو رسول راوُلیږه چه دوی ته ستا

عَلَیْهِمْ اٰیٰتِكَ وَیُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَیُزَكِّیْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ

دوی ته | ستا آیتونه | او زده کوی دوی ته | کتاب | او دانائی | او پاک کړی دوی | بیشکه هم ته یې

حکمونه اوروی او دَ کتاب (قرآن مجید) او دَ هوښیارتیا تعلیم ورکوی او دَ ګناهونو نه ئے پاکوی بیشکه ته غالب

الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ یَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ع ١٥ ٨ ١٥

غالب | دَ حکمت خاوند | او څوک دے | چه مخ واړوی | ملت دَ ابراهیم نه | سوا دَ هغه نه | چه احمق کړی خپل ځان

او حکمت خاوند یې ۔ او دَ ملت ابراهیمی نه څوک مخ اړولے شي سوا دَ هغه چانه چه خپل ځان ئے کم عقل

وَلَقَدِ اصْطَفَیْنٰهُ فِی الدُّنْیَا ۚ وَاِنَّهٗ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۱۳۰﴾

او بیشک | مونږ غوره کړے وُ هغه | په دُنیا کښے | او بیشکه هغه | په آخرت کښے (هم) | به له صالحانو نه وی ۔

کړے وی او مونږ (ابراهیم) په دُنیا کښے (هم) غوره کړے وُو او په آخرت کښے به هم دَ نیکانو دَ ټولی نه شمیرِ وی ۔

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗۤ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

هر کله چه وُوئیل | هغه ته | دَ هغه رب | فرمانبردار شه | نو وُئے وئیل | زه فرمانبردار یم | دَ جهان دَ پروردګار

یاد کړه کله چه (ابراهیم ته) دَ هغه رب وُوئیل چه (زما حکم ته) غاړه کیږده هغه وُوئیل چه ما دَ ټول جهان رب ته غاړه اینے ده ۔

وَوَصّٰی بِهَاۤ اِبْرٰهٖمُ بَنِیْهِ وَیَعْقُوْبُ ؕ یٰبَنِیَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰی

او وصیت وُکړو | دَ دے خبرے | ابراهیم | خپلو ځامنو ته | او یعقوب هم | (چه) اے زما ځامنو! | بیشکه الله | غوره کړے

او بیا دَ دے خبرے وصیت ابراهیم او دَ هغه نوسی یعقوب خپل اولاد ته هم کړے وو چه اے ځامنو! بیشکه الله تاسو دَ پاره

لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

تاسو دپاره | دا دین | پس تاسو مهٔ مرئ | مګر (په هغه حال کښې چه) تاسو | مسلمانان يئ۔

دين (د اسلام) غوره کړے دے پس تاسو تر مرګه پورے مسلمانان وُسیږئ۔

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ

آيا وئ تاسو حاضر | کله چه حاضر شو | يعقوب ته | مرګ ۔ | کله چه وُوئيل هغه | خپلو ځامنو ته

بيا آيا تاسو هغه وخت موجود وئ کله چه د يعقوبؑ آخری وخت راغے (او) کله چه هغهٔ د خپلو ځامنو نه

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ

چه د چا عبادت به کوئ ؟ | زما نه پس | هغوی ووئيل | مونږ به عبادت کوو | د معبود ستا

تپوس وُکړو چه زما نه پس به تاسو د چا عبادت کوئ؟ هغوی ووئيل چه مونږ به هم د هغه يو خدائے عبادت کوو

وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ

او د معبود د پلار نيکهٔ ستا | (چه) ابراهيمؑ | او اسماعيلؑ | او اسحاق (دی) | چه معبود دے | يو ۔

د کوم عبادت چه تا او ستا بزرګانو ابراهيم او اسماعيل او اسحاق (عليهم السلام) کولو ۔

وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا

او مونږ | هم د هغهٔ | فرمانبردار يُو | دا يوه ډله وه | چه تيره شوے ده | هغوی د پاره دی | کوم چه

او مونږ هم د هغه الله فرمانبردار يُو ۔ دا يو اُمّت ؤ چه تير شو د هغوی عملونه به

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾

وُکړل هغوی | او تاسو د پاره دی | کوم چه تاسو وُکړل | او نه تاسونه به تپوس شی کولے | د هغه څهٔ | چه کول به هغوی ۔

د هغوی په کار راځی او ستاسو عملونه به ستاسو په کار راځی او تاسو نه به د هغوی د عملونو په حقله تپوس نهٔ کيږی ۔

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ

او هغوی وائی | چه شئ تاسو | يهود يا نصاری | (چه) تاسو لار بيا مومئ | ووايه (تا) | بلکه (مونږ خوبه) په ملت د ابراهيم (يو)

او هغوی وائی چه يهوديان يا نصاری شئ چه سمه لار بيا مومئ ۔ ته ووايه چه ملت د ابراهيم (په پيروی کښے سمه

حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ

چه د يو خدائے منونکے وو | او نهٔ وو | له مشرکانو نه | وائی تاسو | ايمان راوړے دے مونږ په الله | او په هغه څه

لار) ده چه د يو الله بنده وو او (ستاسو په شان) مشرک نهٔ ؤو ۔ ووايه چه مونږ الله باندی ايمان لرو او په هغه کتاب

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ

چه نازل شول په مونږ | او څهٔ چه نازل شول | ابراهيمؑ | او اسماعيلؑ | او اسحقؑ | او يعقوبؑ

چه مونږ ته رالیږلے شوے دے او په هغه (کتابونو) هم چه حضرت ابراهيم، اسحاق او يعقوب عليهم السلام ته او د دوی

وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ

او (د هغه) اولاد باندی | او څهٔ چه ورکړے شوی وو | موسیٰ او عيسیٰ ته | او څهٔ چه ورکړے شوی وو | نورو نبيانو ته | د هغوی د رب د طرفه

اولاد ته رالیږلی شوی دی او په هغه کتابونو باندی کوم چه موسیٰ، عيسیٰ او نورو پيغمبرانو عليهم السلام ته د خپل رب د طرفه ورکړلے شوی وو

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا

موږ فرق نه کوو | په مینځ د هیچا کښې | له هغوی کښې | او موږ خو | هم د هغه | فرمانبردار یو | پس که چیرې ایمان راوړي هغوی

موږ په دوی کښې د چا په مینځ کښې هیڅ فرق نه کوو او موږ خو هم د هغه فرمانبردار یو . پس که چیرې داخل هغوی

بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ

شان که چه | تاسو ایمان راوړې دی | په دې (کتاب) | نو هغوی هم لار بیا مونده | او که چیرې هغوی مخ واړو | نو پس بیشکه هغوی

ایمان راوړي څنګه چه تاسو خلقو په دې کتاب ایمان راوړی دی نو یقیناً هغوی هدایت بیا موندلی او که هغوی شاګرځي نو بیا دا د هغوی

فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۳۷﴾ؕ

په مخالفت کښې دی | پس کافي دې تا د پاره الله د هغوی په مقابله کښې | او هغه دې | آوریدونکے | و دیر ښه پوهه .

بے ځایه ضد دے . اے پیغمبره د دوی د شر نه د بچ ساتلو د پاره تا له الله کافي دې او هغه آوریدونکے او پوهه دے .

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

د الله رنګ ! | او څوک | غوره دے | د الله نه | په رنګ ورکولو کښې | او موږ خو د هغه | عبادت کوو .

موږ د الله رنګ قبول کړې دې او د الله د رنګ نه غوره د چا رنګ کیدے شي او موږ خو یوازې د الله عبادت کوونکي یو .

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا

ووایه | ایا تاسو جګړه کوئ موږ سره | د الله په نسبت | او هغه زموږ رب دے | او رب ستاسو | او موږ د پاره | زموږ عملونه دي

ووایه چه ایا تاسو موږ سره د الله په باره کښې جګړې کوئ حال دا دې چه هم هغه زموږ رب دې او ستاسو (هم) او موږ د پاره زموږ عملونه

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿۱۳۹﴾ۙ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ

او تاسو د پاره | ستاسو عملونه | او موږ | هم د هغه په اخلاص سره عبادت کوو . | یا تاسو وایئ | چه بیشکه ابراهیم

دي او تاسو د پاره ستاسو عملونه او موږ هم د هغه مخلص (بندګان) یو . ایا تاسو دا وایئ چه ابراهیم ،

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ

او اسماعیل | او اسحاق | او یعقوب (علیهم السلام) او (د هغه) اولاد دوی | یهودیان یا عیسایان | ووایه

اسماعیل ، اسحاق ، یعقوب علیهم السلام او د هغه اولاد یهودیان یا عیسایان وو درته ووایه

ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ

ایا تاسو | زیات پوهیږئ | یا الله | او څوک زیات ظالم دې | د هغه نه | چه پټه کړي | ګواهي | چه هغه سره وي

چه تاسو ښه خبریږئ او که الله . او د هغه چا نه لوئے ظالم به څوک وي ؟ چه د خدائے شهادت ورسره پروت وي او هغه

مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا

د الله د طرفه | او نه دے الله | بے خبره | د هغه څه نه چه تاسو کوئ | هغه یو ټولے وو | چه تیر شو | د هغوی د پاره دي

ئے پټوي او خدائے ستاسو د کارونو نه ناخبره نه دے هغه یو ټولے وو چه تیر شو د هغوی عملونه په

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۱﴾ ع ۱۶ ۱۲ ۱۶

د هغوی عملونه | او تاسو د پاره دي | ستاسو عملونه | او پوښتنه به نه کیږي له تاسو | د هغه څه | چه هغوی به کول .

د هغوی په کار راځي او ستاسو عملونه ستاسو کار راځي او تاسو نه به د هغوی د عملونو په حقله هیڅ پوښتنه نه کیږي .